

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 89 • december 2021 • letnik XVIII • ISSN -1581-7156

Obisk državnega sekretarja na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, dr. Mitje Slavinca.

V znak podpore je Občina Beltinci minulo nedeljo pristopila k osvetlitvi grajskega poslopja v modro barvo - znak podpore bolnikov z diabetesom.

Prav tako je v znak podpore Občina Beltinci minulo nedeljo pristopila k osvetlitvi grajskega poslopja v violično barvo - svetovni dan boja proti raku trebušne slinavke.

Diamantni maturantki Staša Zadravec iz Lipe in Lara Smej iz Beltincev na svečanem sprejemu pri predsedniku RS, Burutu Pahorju.

Cenjeni bralci,

leto 2021 se nagiba h koncu in tako je pred vami zadnja številka Malega rijtara v tem koledarskem letu. Kljub temu, da je bilo v zadnjem času manj prireditev in ostalih družabnih dogodkov, smo se trudili, da smo ažurno in v skladu z izidom glasila povzeli večino dogodkov in novosti, ki so se odvile v naši Občini Beltinci. Čeprav se je pred kratkim marsikaj zdelo nemogoče, je v današnjih časih

postalo resnično. Tako so se razne proslave in obeležja kot tudi družabni dogodki, ki smo jih bili vajeni, odvili v t. i. virtualni verziji kot dogodki na daljavo. Čeprav smo se trudili, da so bili vsi dogodki na daljavo čim bolj realni, na koncu ugotavljamo, da se nikakor ne morejo postavljati ob bok le tem, ki jih izpeljemo v živo.

V upanju, da nam bo prihajajoče leto spet naklonilo

pristno in domače družbeno življenje, vas pozdravljam iz uredniškega odbora in vas vabim k sodelovanju in pripravi naslednjih številčk občinskega glasila, hkrati pa vam v imenu celotnega uredniškega odbora Malega rijtarja želim mirne in blagoslovljene prihajajoče praznike ter obilo dobrega v novem letu.

Bojan Vereš

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

Vsebina objavljenih člankov ne odraža vedno stališča uredniškega odbora glasila.

Objavljenih člankov ne honoriramo.

Fotografije, ki jih avtorji ne bodo podnaslovili, bomo objavili brez podnaslovov.

uredniški odbor:

Bojan VEREŠ (odgovorni urednik)

Miran MAUČEC (namestnik odgovornega urednika)

Gabrijela KÜZMA (članica), Tina ZVER VLAJ (članica),

Štefan ŽIŽEK (član)

zbiranje gradiva:

Lilijana BEŽAN HORVAT

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

Priloge, teksti pod fotografijami in uvodnik urednika glasila niso nujno jezikovno pregledani.

fotografije (platnice):

Sandra KAVAŠ (naslovnica), Boštjan ROUS,

Arhiv Občine Beltinci, ZTKŠ Beltinci.

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

TILIA PRINT, ROMAN KLEMENČIČ s.p.

tisk:

TILIA PRINT, ROMAN KLEMENČIČ s.p.

oktober 2021, naklada 2600 izvodov

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, 02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Prosimo vas, da nam
prispevke

(do 3500 znakov)

za 90. številko, ki izide

konec meseca

februarja 2022,

posredujete

do ponedeljka,

7. februarja 2022,

v elektronski obliki

s komentarji k

fotografijam

in navedbo avtorja ter

v ustreznem formatu.

Naš elektronski naslov:

malirijtar@beltinci.si

Koledar prireditev za obdobje januar - februar 2022

Januar

JANEZOV POHOD

Nedelja, 16.1.2022, ob 9.00

Relacija: Bratonci, turistična hiša »Žlica« - Renkovci - Dobrovnik
Organizator: TD Bratonci, TD Dobrovnik, KUD Anton Martin Slomšek Renkovci

Februar

BLAŽEV REZ VINSKE TRTE

Četrtek, 3.2.2022, ob 10.00

Beltinci, pred vinoteko
Organizator: Vinogradniško društvo Beltinci

PREŠERNOV POHOD

Nedelja, 6.2.2022, ob 13.00

Lipa, gasilski dom - Odranci - Beltinci - Lipa, gasilski dom
Organizator: PGD Lipa

OBELEŽITEV SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA

Ponedeljek, 7.2.2022

Organizator: Občina Beltinci in ZTKŠ Beltinci

Zaradi negotove situacije in ukrepov povezanih s preprečevanjem širjenja okužbe s Covid-19, si organizatorji pridružujejo pravico do sprememb. Pri udeležbi upoštevajte vse preventivne ukrepe za preprečevanje širjenja koronavirusa.

O g l a š e v a n j e v informativnem glasilu Mali rijtar

Izdajatelj: Občina Beltinci

Vse zainteresirane bodoče potencialne oglaševalce blaga in storitev obveščamo, da je s 1. 1. 2021 prešel zakup prostora v informativnem glasilu na Občino Beltinci. Uredniški odbor je na svoji seji s sklepom potrdil **CENIK OGLAŠEVANJA**, ki ga objavljamo v nadaljevanju.

V eni izdaji se natisne 2600 izvodov, vsi občani Občine Beltinci pa prejmejo informativno glasilo brezplačno.

Oglas posredujte na elektronski naslov malirijtar@beltinci.si skupaj z navedbo velikosti oglasa kot tudi točne podatke naročnika oglasa, ki so potrebni za izstavitve fakture. Oglas posredujte v formatu JPG, PDF, PSD ali TIF.

CENIK:

Velikost oglasa:	Cena:
1/8 strani	30 €
¼ strani	55 €
½ strani	100 €
1 stran	180 €
Zunanja zadnja stran	250 €

Cene ne vsebujejo DDV-ja (22 %).

Uredniški odbor UO MALI RIJTAR, Bojan Vereš, odgovorni urednik

*»Novo leto je tu! Čas, ko se želje
po sreči in zdravju selijo
iz srca v srce ... naj se uresničijo!«*

**STORITVE Z GRADBENO
MEHANIZACIJO**

ALAN HARTMAN s.p.

BRATONCI 179, 9231 BELTINCI GSM: 041 589 259

Mirne božične praznike in uspešno ter srečno v letu 2022.

Božično-novoletna poslanica župana Občine Beltinci

»Srečno,
za tisoče srečic,
srečenosnih svetlih kometov,
za bližnja srečanja z nami
v orbitah srečnih planetov!«
(*Bina Štampe Žmavc*)

Spoštovane občanke in občani Občine Beltinci,

prižgale so se praznične luči. V naše duše se je naselil prav poseben mir, ki ga čutimo vsi. Ta toplina prihajajočega božiča, upanja in vere v dobro naj nas spremlja vse dni v letu 2022.

Bodimo hvaležni za vse, kar smo prejeli doslej, pozabimo vse, kar je bilo slabega. Vedrih misli, odprtih in čistih src zrimo skupaj v novi čas, ki prihaja.

Obilo blagoslova v decembrskih prazničnih dneh. Skrivnostna radost jaslic naj se dotakne vseh Vas in Vaših družin. Naj bo leto, ki je pred nami, radodarno z uspehi, zdravjem, veseljem in neminljivo srečo.

Naj nam nikdar ne zmanjka časa za srečanja, pozdrav, lepo besedo, prijazen pogled in iskren nasmeh.

***Vaš župan
Marko Virag***

100 let Katarine Ropoša iz Melincev

V obmurski vasi Melinci na svojem domu jesen življenja preživlja 100. letna Katarina Ropoša. Gre za drugo najstarejšo občanko Občine Beltinci, s častitljivo visoko obletnico življenja. Katarina, dekliško rojena Strmec je na svet prijokala 7. novembra let 1921 v številni kmečki družini, kjer je bilo kar šest otrok. Njena starša oče Ivan in mama Marija sta delala pri beltinski grofici Mariji Zicyi, oče je bil kot kočijaž, mama pa je delala na posestvu. Danes 100 letna Katarina Ropoša se grofice Marije Zichyi zelo dobro spominja, saj je bila ženska dobrega in odprtega srca. V življenju ji ni bilo poslano z rožicami, zato je kot kmečka ženica rada delala na polju in pri živini, vendar je s pridnimi in delovnimi rokami in ljubeznijo premagovale težave vsakdanjega življenja. Prišla je druga svetovna vojna in tudi tisti čas Katarini ni prizaneslo. Ker je bila beltinska grofica pregnantna, njeni delavci pa v državi ne za željeni, sta morala njena starša skupaj z hčerko Katarino zapustiti domačo zemljo. Družina se preselila v Banat v Dužine blizu Vršca. Po nekaj časa v tujini se je družina Ropoša vrnila nazaj v rodni kraj med prekmurske ljudi. Katarina je prišla nazaj v Prekmurje, v Melince. Spoznala je fanta Franca iz iste vasi in leta in se poročila leta 1946 ter postala njegova žena. Za kratek čas se je spet vrnila nazaj v Banat in vsak dan trdno delala na zemlji. Povila je sedem Marija, Franc, Mirko, ki je že žal pokojni, Jožef, Cecilija, Cvetka in Štefan. Mož Franc je moral s trebuhom za kruhom. Najprej je odšel v Savinjsko dolino, kjer je postavljajl drogove za hmelj, potem pa je dobil delo v Avstriji. Slavljenska Katarina Ropoša je ostala doma z majhnimi otroki trdno je delala na zemlji in sicer je zemljo obdelovala s kravjo vprego, pri tem pa so ji

pomagali otroci. Za družino so bile težki in boleči časi, ko je oče Franc moral od doma. V družini Ropoša se je veliko krat zaslišala domača ljudska pesem in veselo igranje, saj je bil mož Franc vaški muzikant. Iz domače hiše pa je veliko krat zadišalo, saj je bila Katarina dobra kuharica in spretna gospodinja. Rada je kuhala in kaj dobrega spekla za številno domačo družino. Doma in na zemlji je delala s srcem in toplo ljubeznijo. Vedno je bila skromna, skrbna in prijazna kmečka ženica. Ob svojem osebnem prazniku 100. rojstnem dnevu se rada spominjala kako so nekoč ročno s kosami in srpi želi in mlatili pšenico, po starem običaju. Najbrž je bil to nekoč poseben čar, kajti ob vsakem kmečkem opravilu se je zbrala vsa družina, sorodstvo in zabave ni manjkalo. Za preživete družine je veliko hodila delat kmetom v Prlekijo, da je zaslužila kakšen denar za preživetje družine. Tisti čas je veliko hodila peš, pozneje pa že s kolesom k maši, po opravkih in na polje. Tako je Katarina Ropoša najstarejša vaščanka vasi Melinci dočakala je 100. let svojega življenja. Na svoj rojstni dan je bila pri sveti maši v župnijski cerkvi sv. Ladislava v Beltincih, katera je bila darovana njej v čast ob njem 100. rojstnem dnevu, katero je daroval župnik Boris Kučko. V pridigi je župnik orisal njen življenjepis, kako je živela in odraščala v kmečki družini v skromno in v pomanjkanju. Župnik ji je v spomin podaril sliko beltinske župnijske cerkvi in cvet. Pri maši jo je pozdravila Cvetka Serec, ki ji prebrala pesem o njenem življenju, katero je napisal Miroslav Lebar iz Melincev. Katarina je rada obiskovala svete maše, ko je še bila pri močeh, ker pa ji sedaj nagajajo noge, sedaj spremlja svete maše doma po televiziji. Je članica rože živega rožnega venca, sedaj ko je večji

del dneva priklenjena na posteljo ali na invalidski voziček rada moli rožni venec za vse svoje najdražje in za duhovnik beltinske župnije, dneve si tudi krajša s petje Marijinih pesmi. Za njen rojstni dan so se na njo spomnili s strani Občine Beltinci, ki so ji za 100. rojstni dan poslali čestitko z lepimi željami in šopek cvetja. Krajevna skupnost Melinci pa ji je v spomin podarila priložnostno darilo in slavnostno torto. Slavje ob njenem stotem rojstnem dnevu je bilo v ožjem družinskem krogu. Ob njej so se zbrali njeni otroci in kar 14 vnukov in 15 pravnukov, katere je Katarina z velikim veseljem varovala, ko so še bili majhni ter drugo sorodstvo. Danes na jesen življenja za 100. letno Katarino skrbita sin Štefan z ženo Martino in sinom Jernejem. Slavljenska Katarina se kljub letom starosti dobro počuti, le noge ji pešajo in je še brez zdravil. Njen recept za dolgo življenje je skromna domača hrana, umirjeno življenje brez kakršnih koli obremenitev. Kot kmečka ženica kljub letom starosti ima rada življenje, pa čeprav je celo življenje rada in trdno delala na prekmurski zemlji. Ob koncu obiska na njem domu smo ji zaželeli boljšega zdravja, da bi se drugo leto spet srečali in nazdravili, ko bo obrnila svoj 101. list svojega življenja.

Jože Žerdin

Obeležitev dneva Rudolfa Maistra v Občini Beltinci

Učence OŠ Bakovci in Črt Hozjan iz OŠ Beltinci

23. novembra v Sloveniji obeležujemo državni praznik, dan Rudolfa Maistra (1874 - 1934). Na ta dan leta 1918

je general Maister s svojimi četami razorožil nemško varnostno stražo ter prevzel vojaško oblast v Mariboru in s tem dejanjem dosegel, da je velik del slovenskega narodnostnega in govornega območja Štajerske in Koroške prišel pod slovensko oziroma jugoslovansko upravo.

Spominu na Maistrova zgodovinska dejanja smo se poklonili tudi v občini Beltinci. Zaradi zdravstvene situacije v državi smo se žal morali načrtovani javni prireditvi v Dokležovju odpovedati, vendar pa smo kljub temu združili moči in skupaj s Prekmurskim društvom general Maister, OŠ Beltinci in OŠ Bakovci pripravili virtualno obeležitev praznika, v kateri sta o pomenu in vlogi Rudolfa Maistra in njegovih borcev spregovorila Marko Virag, župan Občine Beltinci in mag. Dejan Židan,

poslanec v Državnem zboru RS in član Prekmurskega društva general Maister.

V kulturnem programu so sodelovali Moški pevski zbor Lipovci z zborovodjem Gorazdom Tivadarjem, učenke OŠ Bakovci Staša Černjavič in Taja Lukač, ki ju je na kitari spremljala Eva Novak ter Črt Hozjan iz OŠ Beltinci, ki so interpretirali poezijo Rudolfa Maistra - Vojanova. Društvo prijateljev mladine Dokležovje pa je pripravilo razstavo Maistrovih literarnih del in likovnega ustvarjanja učencev POŠ Dokležovje na temo generala Maistra.

Obeležitev dneva Rudolfa Maistra si lahko ogledate na fb strani ZTKŠ Beltinci in spletni strani Občine Beltinci.

ZTKŠ Beltinci
Simona Cizar

Nagovor župana Marka Viraga in mag. Dejana Židana objavljamo v celoti

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

Marko Virag

prav je, da počastimo spomin na generala Rudolfa Maistra, enega največjih sinov slovenskega naroda. Ta naš državni praznik praznujemo na dan, ko je pred 103 leti general Maister razorožil nemško stražo. S tem dejanjem sta Maribor in s tem tudi Štajerska pripadla naši domovini. Z odločno akcijo je bila ustvarjena ena izmed podlag slovenske državnosti.

Tako so tudi tukaj, v Beltincih, eno leto pozneje, leta 1919, naši veliki

rojaki prevzeli oblast od vojske in v Beltincih, rojstnem kraju Prekmurja kot dela Slovenije, postavili jasno podlago slovenstvu.

Brez te odločnosti in sposobnosti ter vizionarstva tako generala Maistra, a tudi naših rojakov Ivana Jeriča, Matije Slaviča, Jožefa Klekla in cele plejade drugih zaslužnih ljudi, bi celotna kasnejša zgodovina Slovencev potekala drugače. Malo verjetno je, da bi brez njihove odločnosti, poguma in narodne enotnosti sploh dočakali našo neodvisnost in državno samostojnost.

Današnje domoljubje mora upoštevati vse prvine, ki obstajajo »tu in zdaj« in ki oblikujejo našo sedanost in prihodnost. In kaj naj bodo vrednote, za katere si v Sloveniji prizadevamo, in kaj naj bodo dosežki, zaradi katerih bomo v prihodnje ponosni na našo domovino? To je danes predvsem boj proti epidemiji, boj proti polarizaciji, boj za še večjo pripadnost narodu in

domovini, vse to pa moramo podpreti s pogumom in spoštovanjem vrednot, ki so naše prvinske. Odgovornost, solidarnost, enotnost, pogum, dobri zgledi, sočutnost z življenjem..., s temi vrednotami bomo tudi mi junaki in zmagovalci. Zavedajmo se, da bomo pri tem vzdržali samo, če bomo zagotovili kohezivnost in vero v prihodnost naše družbe in našo osnovno domovinsko zavest. Ta zmaga bo vir naše moči in navdiha pri velikih nalogah, ki so pred nami. To bo tudi najboljši način, da se oddolžimo spominu na generala Rudolfa Maistra.

Na koncu mi dovolite samo še, da se zahvalim tako slavnostnemu govorniku Dejanu Židanu, vsem, ki so omogočili današnji dogodek: Zavodu za turizem, kulturo in šport Beltinci, Krajevni skupnosti Dokležovje, Prekmurskemu društvu generala Maistra ter vsem nastopajočim - Moškemu pevskemu zboru Lipovci, Osnovni šoli Beltinci in Osnovni šoli Bakovci. Svoj nagovor želim končati

z željo po tem, da bodimo bolj strpni eden do drugega, bodimo solidarni, enotni s pravo mero razuma, predvsem pa imejmo vsaj kanček tolikšnega domoljubja, poguma in

vizionarstva, kot so ga imeli naši predniki, ko so se borili za vse to, kar imamo danes – svojo samostojno in neodvisno državo, na katero smo in moramo biti ponosni. S tem se bomo

na najboljši način zahvalili tako njim kot vsem ostalim, ki so nam s svojimi dejanji vse to omogočili.

Govor slavnostnega govornika, mag. Dejana Židana ob državnem prazniku, dnevu Rudolfa Maistra

Spoštovane in spoštovani,

Te dni obeležujemo državni praznik, dan Rudolfa Maistra. Dan, ki je posvečen človeku, ki se je v slovensko zgodovino vpisal kot borec za severno mejo, kot prvi slovenski general, pa tudi kot velik domoljub in narodni buditelj. Obujamo spomin na zgodovinske dosežke generala Maistra in njegovih borcev, ki so 23. novembra leta 1918 razorožili nemško zeleno gardo in Maribor za vselej vrnili pod slovensko okrilje.

Čeprav se je prva svetovna vojna uradno končala 11. novembra 1918, se je svet še vedno nahajal v surovem povojnem času.

V središču političnega vrtiljaka delitve Evrope smo se znašli tudi Slovenke in Slovenci, a zavedajoč se svoje samobitnosti in z željo izgraditi svojo državo.

Konec oktobra 1918, ko je Maribor z okolico bil priključen Avstriji, je Rudolf Maister odločno protestiral z besedami: »Ne priznavam teh točk. Maribor razglašam za posest Države Slovencev, Hrvatov in Srbov in prevzemam v imenu svoje vlade vojaško poveljstvo nad mestom in vso Spodnjo Štajersko!« Te zgodovinske besede so nakazale uvod v herojski Maistrov boj za severno mejo.

Maister je okoli sebe zbral slovenske vojake in jih prosil, naj ostanejo z njim, ker jih nova država potrebuje. Odločitve in dejanja namreč niso dopuščali omahovanja – ne Maistrovega ne ostalih sodelujočih.

Član Maistrove vojske je bil tudi borec in častni kanonik Ivan Jerič, rojen v Dokležovju, ki v naši zgodovini zavzema posebno mesto.

Kot močno narodno zaveden posameznik je odigral pomembno vlogo pri priključenju Prekmurja k novonastali državi Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Zato se je samoumevno pridružil prekmurski osvobodilni legiji, ki so jo na pobudo generala Maistra ustanovili v Ljutomeru. Jerič je bil med njenimi voditelji in prav tako v stiku z dr. Slavičem, ki je v Parizu zastopal naše narodne pravice.

Preizkušnjam navkljub je ostal zvest svojim načelom, prepričanju in veri. Ostal je trden na braniku slovenstva med vojno.

Ivan Jerič je bil človek, ki je neizmerno ljubil svoj narod, svojo domačo prekmursko besedo in se ves čas življenja trudil za to, da prekmurski narod in prekmurski govor obstaneta in zaživita na tleh novonastale kraljevine. Zato bodimo ponosni na našega velikega domoljuba.

Med prebiranjem zapisov in del Ivana Jeriča in generala Maistra lahko vidimo njuno globoko, trajno in srčno pripadnost slovenstvu, ki pa jo danes žal vse premalo čutim med nami.

Dejstvo je, da se je v tistem času general Maister s svojo vojsko, ki je štela približno 4000 mož, srečal z velikimi izzivi: Nemci se namreč niso želeli odpovedati slovenskemu ozemlju, narodna vlada v Ljubljani pa je nasprotovala njegovi mobilizaciji.

Maister ni obupal, z enako mislečimi vojaki in častniki je ustanovil slovensko vojsko z jasno vizijo, borbenostjo in srčnostjo do domovine. Z bojem 23. novembra 1918 je slovensko narodnostno mejno območje na Štajerskem za vedno vrnil v slovenske roke.

Dejan Židan

Brez generala Maistra in njegovih borcev bi bilo slovensko ozemlje bistveno manjše, verjetno pa bi bil drugačen tudi naš nadaljnji narodno-politični razvoj.

Rudolf Maister se je v našo zgodovino prvenstveno vpisal kot osvoboditelj slovenske severovzhodne meje, a bil je še mnogo več: športnik, slikar, knjigoljub in pesnik. Predvsem pa je bil velik domoljub in narodni buditelj, ki je bil pripravljen za svojo domovino dati življenje. Tudi zato menim, da moramo biti za zgodovinski prispevek Maistra in njegovih borcev iskreno hvaležni.

Spoštovane in spoštovani,

v letu, ko obeležujemo 30 let samostojnosti naše države, se kot narod nahajamo pred vprašanji in mislimi, ki se vedno znova oglasijo v nas. Kaj bo z nami in našo državo? Smo danes vredni nasledniki truda in vrednot naših predhodnikov? Znamo ceniti prehojeno pot naroda do samoodločbe in do oblikovanja lastne države?

Vsa ta vprašanja se v družbi posebej odražajo ob težkih preizkušnjah pandemije Covida-19, ki botruje vedno večji zdravstveni, socialni in družbeni krizi.

Menim, da prav dandanašnji čas od nas zahteva našo enotnost, medsebojno sodelovanje - brez delitev in složnost pri iskanju odgovorov na težave časa, ki ga živimo. Takšno delovanje pa mora temeljiti na medsebojnem razumevanju, spoštovanju in upoštevanju.

Sedaj je čas, ko potrebujemo Maistrov pogum, njegovo odločenost in brezkompromisno sprejemanje odgovornosti za dejanja. Potrebujemo njegovo srčnost in ljubezen do domovine.

Deklica in general

*Oj, slovenske ve gorice
sonca božjega bogate,
ve ste kakor bajke zlate ...*

Rudolf Maister

Pisatelj Tone Partljič je napisal pravljico z naslovom Deklica in general, ki govori o resničnih dogodkih. Med Rudolfom Maistrom, ki je preživel veliko svojega časa na Zavrhu v Slovenskih goricah in deklico Katrco, hčerko viničarja Žižka, se je stkalo iskreno prijateljstvo. Maister je pozneje o njej napisal tudi pesem ter jo večkrat omenjal v svojih pripovedih. Ob vseh razočaranjih, ki jih je doživel

Učenci so na temo slikanice Deklica in general ustvarjali v likovnih in literarnih delavnicah

Smo del evropske družine, del raznolikih kulturnih značilnosti. Negujemo podobne vrednote, zavedamo se pomena miru, spoštovanja človekovih pravic, načel pravne države, demokracije.

Prepričan sem, da je v vseh nas delček znamenitih Slovencev, brez katerih danes ne bi bili, kar smo. V nas so Trubarjeva ljubezen do jezika in lubih Slovencev, Zoisova spodbuda narodnim buditeljem in znanstvena vedoželjnost, Vodnikova vsestranskost in prizadevanja za slovenski jezik, Prešernova veličina in Cankarjeva pronicljivost, če omenim le nekatere.

s strani oblasti in ob težki bolezni, je iskal svoj mir v naravi in prav tukaj, v osrčju Slovenskih goric na Zavrhu, ga je našel.

Rudolf Maister je imel v svojem domu v Mariboru bogato knjižnico, na Zavrhu v Štupičevi vili pa je knjige zelo pogrešal. Z deklico Katrco sta se dogovorila, da bo zanj hodila v bližnji Lenart po časopis, saj je le tako lahko bil na tekočem z dogodki izven kraja. Maister je deklico vzpodbujal pri prebiranju knjig ter jo naučil tekočega branja. Med tekom po njivah do Lenarta je ponavljala naslove časopisov, da jih ne bi pozabila (Jutro, Slovenski narod, Tabor ...). Vsa zadihana je pritekla na Zavrh, časopise izročila generalu ter bila vesela in ponosna, da mu je lahko izpolnila veliko željo. V zahvalo za njeno pomoč jo je Maistrova žena povabila, da skupaj zajtrkujejo. Katrca je takrat prvič popila vroč kakav iz čudovite skodelice ter ugriznila v slasten krof, posut z belim prahom - počutila se je kot kraljična. Včasih je kakšen košček peciva spravila v žep in ga odnesla domov bratcu in sestricama. Ob vsakem slovesu ji je Rudolf Maister "zabičal", da mora doma vaditi branje, saj mu bo ob naslednjem obisku nekaj prebrala iz knjig. Biti moramo hvaležni in ponosni, da imamo svoj lasten jezik in tudi Maister je poudarjal, da ne smemo nikoli zatajiti svoje pripadnosti slovenskemu narodu.

Prepričan sem, da je v vsakem izmed nas tudi precejšnja mera Maistrovega in Jeričevega poguma, domoljubja in drugih odlik, ki so ju naredile za tako veliki osebnosti.

Naj zato sklenem z željo, da bi nas spomin na generala Maistra in njegove borbe spodbudil pri naših prizadevanjih za boljši jutri.

Ob dnevu Rudolfa Maistra vam izrekam iskrene čestitke.

Katrca je vedno z nestrpnostjo pričakovala dan, ko se bo Rudolf Maister zopet vrnil na Zavrh. Ljudje so jo klicali kar generalova Katrca. Novica o njegovi smrti jo je zelo pretresla, njene sanje o "kraljični ob slastnem zajtrku" pa so se razblinile. Šele pozneje, ko je nekega dne z družino obiskala koncert v Lenartu, kjer je nastopal pevski zbor iz Maribora, je izvedela za generalovo pesnitev, posvečeno njej.

*Pod vrhom med slivami hramek čepi,
po poti mu gledajo okenca tri,
za tretjim pa Katrca spi ...*

Rudolf Maister

Veliko Maistrovih pesmi je uglasbenih in jih prepevajo številni zbori po vsej Sloveniji. Prav je, da tudi v današnjem času mladi spoznavajo njegovo bogato poezijo, se seznanijo z njegovim življenjem in pomenom za našo domovino. Vse naštetu je želel s svojo pravljico predstaviti Tone Partljič. Tudi naši učenci na POŠ Dokležovje so jo prebrali, se o njej pogovarjali ter ustvarjali v delavnicah. Razlog za posebno zanimanje za knjigo pa je bil tudi v tem, da vidijo ilustracije svojega likovnega pedagoga, ilustratorja Antona Buzetija. Učenci so svoje likovne in literarne prispevke razstavili v prostorih vaškega doma, kjer je tudi razstava o generalu Maistru. Otroci so s pomočjo pravljice spoznali, da je Rudolf Maister v času Avstro-Ogrske odigral pomembno vlogo. V njegovih vojaških vrstah je

bilo veliko prostovoljcev "Maistrovih borcev", med katerimi se je našel tudi naš rojak Ivan Jerič. Skupaj z ostalimi somišljeniki sta tako Maister kot Jerič med ljudmi utirala zavest in željo po lastni državi. Lepo bi bilo, da bi knjigo skupaj z otroki prebrali tudi starši, saj se v njej skriva veliko zgodovinske resnice.

Tone Partljič, avtor slikanice Deklica in general, ki je izšla v zbirki Znameniti

Slovenci, je zapisal, da je knjiga nekaj posebnega. Avstro-Ogrska oblast Štajerske, še posebej Maribora, ni hotela prepustiti Slovincem. Maister se je ob tem odločno uprl in rekel, da je Maribor vedno bil in bo tudi naprej slovenski. Seveda se vsi njegovi načrti pri uresničevanju meje niso uresničili, saj je vmes posegla "visoka politika". Velja si zapomniti, da vojaki ukrepajo,

politiki pa odločajo. Upravičeno trdimo, da je general Maister z maloštevilno slovensko vojsko na severu naše domovine naredil največ in zato je prav, da smo se mu oddolžili z državnim praznikom, ki ga praznujemo 23. novembra kot spomin na osvoboditev Maribora.

Marija Zver
Predsednica DPM Dokležovje

Sklepi, sprejeti na 5. dopisni seji in 22. redni seji Občinskega sveta Občine Beltinci

Na 5. dopisni seji Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je bila izvedena 15. oktobra 2021, je bil sprejet naslednji sklep:

Sklep št. 240/VII:

Občinski svet Občine Beltinci imenuje v Svet javnega zavoda Zdravstveni dom Murska Sobota Zdenko Zrinski, stanujočo v Šalamencih 48 a, 9201 Puconci, kot predstavnico ustanovitelja.

Izvleček sklepa iz zapisnika 5. dopisne seje Občinskega sveta Občine Beltinci povzela

Na 22. redni seji Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je bila 21. oktobra 2021, so bili sprejeti naslednji sklepi:

Sklep št. 241/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme dnevni red 22. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci

1. Sprejem zapisnika 21. redne in 5. dopisne seje Občinskega sveta Občine Beltinci ter realizacija sklepov 21. redne in 5. dopisne seje občinskega sveta.
2. Seznanitev in podaja soglasja k Letnemu programu dela in finančnemu načrtu Zavoda za turizem, kulturo in šport Beltinci za leto 2021.
3. Obravnava in sprejem Odloka o vzpostavitvi Ulice Franceta

Prešerna, Ulice Vilka Novaka in Ulice Štefana Smeja v naselju Beltinci.

4. Obravnava in sprejem Odloka o predkupni pravici Občine Beltinci v drugi obravnavi.
5. Obravnava in sprejem Sprememb in dopolnitev Odloka o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe urejanja in čiščenja javnih površin v Občini Beltinci v prvi obravnavi.
6. Rebalans 1 proračuna Občine Beltinci za leto 2021.
7. Sofinanciranje avtobusnih prevozov osnovnošolskih učencev v Osnovno šolo Beltinci v šolskem letu 2021/2022.
8. Odločitev o višini in številu štipendij Občine Beltinci za študijsko leto 2021/2022.
9. Obravnava in sprejem Tretje dopolnitve Načrta ravnanja s stvarnim premoženjem Občine Beltinci v letu 2021.
10. Pobude in vprašanja članov Občinskega sveta Občine Beltinci.
11. Poročilo župana o pomembnejših dogajanjih v Občini Beltinci.

Sklep št. 242/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme vsebino zapisnika 21. redne seje občinskega sveta Občine Beltinci v predlagani obliki in vsebini.

Sklep št. 243/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme vsebino zapisnika 5. dopisne seje Občinskega sveta Občine Beltinci v predlagani obliki in vsebini.

Sklep št. 244/VII:

Občinski svet Občine Beltinci podaja soglasje k Letnemu programu dela in finančnemu načrtu Zavoda za turizem, kulturo in šport Beltinci za leto 2021.

Sklep št. 245/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Odlok o vzpostavitvi Ulice Franceta Prešerna, Ulice Vilka Novaka in ulice Štefan Smeja v naselju Beltinci, v predlagani obliki in vsebini v drugi obravnavi.

Sklep št. 246/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Odlok o predkupni pravici Občine Beltinci v predlagani obliki in vsebini v drugi obravnavi.

Sklep št. 247/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o načinu opravljanja lokalne gospodarske javne službe urejanja in čiščenja javnih površin v Občini Beltinci v predlagani vsebini in obliki v prvi obravnavi.

Sklep št. 248/VII:

1. Sprejme se Rebalans 1 proračuna Občine Beltinci za leto 2021 v predloženi obliki in vsebini.

2. Sprejeti načrt razvojnih programov se uporablja do sprejema rebalansa proračuna Občine Beltinci za leto 2022, predvidoma v mesecu aprilu 2022.

Sklep št. 249/VII:

1. Občinski svet Občine Beltinci soglaša, da se v šolskem letu 2021/2022 iz občinskega proračuna 100 % sofinancirajo avtobusni prevozi vseh učencev vozačev do OŠ Beltinci in nazaj domov in sicer iz

vseh vasi in zaselkov v občini, kjer je urejen ta avtobusni prevoz.

Sredstva za ta namen so zagotovljena v proračunu Občine Beltinci za leto 2021 in v proračunu Občine Beltinci za leto 2022.

2. Sklep začne veljati takoj po sprejetju, uporablja pa se od 1. 9. 2021 naprej.

Sklep št. 250/VII:

1. Višina štipendije Občine Beltinci v študijskem letu 2021/2022 znaša 120,00 evrov/mesec.

2. Razpiše se skupaj 10 občinskih štipendij za študijsko leto 2021/2022,

pri čemer se pet štipendij dodeli študentom naravoslovnih oz. interdisciplinarnih ved, pet štipendij pa študentom družboslovnih oziroma humanističnih ved.

Sklep št. 251/VII:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Tretjo dopolnitev Načrta razpolaganja s stvarnim - nepremičnim premoženjem Občine Beltinci v letu 2021 - v predloženi vsebini in obliki.

Izvečke sklepov iz zapisnika 22. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci povzela

Lilijana Bežan Horvat

Javni razpis za podelitev priznanj Športne zveze Beltinci

Občina Beltinci in Športna zveza Beltinci z namenom popularizacije športne dejavnosti, nagrajevanjem naporov in dosežkov društev ter klubov objavljata Javni razpis za nominacijo športnice in športnika leta, najperspektivnejše športnice ali športnika (starost od 11 do 16 let), mlade športnice - športnika, športno ekipo leta in športnega delavca(ke) za življenjsko delo v športu.

Nominacije se zbirajo za leto 2021.

V izboru lahko sodelujejo športnice(ki), ki tekmujejo in trenirajo v klubih

in društvih, registriranih v občini Beltinci, pa tudi v klubih in društvih izven občine, morajo pa biti občani Občine Beltinci.

Prav tako lahko na izboru za življenjsko delo v športu sodelujejo športni delavci(ke).

Športne klube, društva in športno javnost pozivamo, da predlagajo kandidate za priznanja.

K predlogom je potrebno predložiti kratko obrazložitev in dosežke na športnem področju.

Rok za oddajo pisnih predlogov je **21. 1. 2022. Obrazca za prijavo najdete na spletni strani Športne zveze Beltinci (www.sz-beltinci.net).**

Predlog lahko pošljete po navadni pošti na naslov:

Športna zveza Beltinci, Mladinska ulica 2, 9231 Beltinci

najkasneje do petka, 21. 1. 2022.

Elektronsko verzijo pošljite na e-naslov: pozderec.9@gmail.com

Predsedstvo Športne zveze Beltinci

Poročilo o sortirni analizi mešanih komunalnih odpadkov v Občini Beltinci

Spoštovani,

v skladu z Uredbo o obvezni občinski gospodarski javni službi zbiranja komunalnih odpadkov (Ur. l. RS št.33/17 in 60/18) smo kot izvajalec gospodarske javne službe zbiranja komunalnih odpadkov v vaši občini dolžni izvajati sortirne analize mešanih komunalnih odpadkov in sicer dvakrat letno.

Druga sortirna analiza mešanih komunalnih odpadkov za vašo občino

je bila v sodelovanju z Nacionalnim laboratorijem za zdravje, okolje in hrano izvedena dne 18.11.2021. V prilogi vam posredujemo kratko poročilo analize.

Iz druge letošnje analize izhaja, da je v mešanih komunalnih odpadkih za več kot dvakrat manjši delež biološko razgradljivih odpadkov, ki bi morali biti odloženi v poseben (rjav) zabojnik za biološke odpadke ali pa kompostirani na domačem kompostniku, kot pri prvi

analizi. Manjši je tudi delež plastične embalaže, papirja in kartona ter oblačil in obutve. Navedena struktura mešanih komunalnih odpadkov pa še vedno predstavlja odmik od ciljev, ki si jih je na osnovi ciljev EU zadala tudi Slovenija.

Na osnovi ugotovitev analize in obveznosti, ki izhajajo iz zakonodaje na področju ločevanja odpadkov, predlagamo z namenom izboljšanja rezultatov ločenega zbiranja odpadkov v vaši občini, naslednje aktivnosti:

- permanentno informiranje občanov o možnosti zbiranja bioloških odpadkov z rjavim zabojnikom oziroma osveščanje o pravilnem kompostiranju odpadkov;
- aktivno obveščanje, osveščanje in spodbujanje občanov k večji vključitvi v ločeno zbiranje odpadkov (zabojnik za papir v gospodinjstvih) preko vseh sredstev obveščanja in tudi opozarjanje na sankcije, ki izhajajo iz zakonskih predpisov v primeru nepravilnega ravnanja z odpadki;
- spodbujanje občanov k uporabi zbirnega centra za ločeno zbiranje frakcij (tudi možnost oddaje tekstila);
- informiranje občanov o možnosti oddaje rabljenih oblačil, obutve in hišnega tekstila ob odvozu kosovnih odpadkov na klic;
- informiranje občanov o možnosti oddaje manjše električne in elektronske opreme ter baterij v zabojnike za ločeno zbiranje EE opreme, ob odvozu kosovnih odpadkov na klic ali v zbirnem centru;
- osveščanje o ločenem hranjenju in oddaji embalaže nevarnih snovi ob sobotni akciji zbiranja nevarnih in posebnih odpadkov iz gospodinjstev (pomlad);
- aktivno promoviranje ločevanja odpadkov tudi v šolah in vrtcih ter permanentno izobraževanje najmlajših o pomenu gospodarnega ravnanja z odpadki preko različnih aktivnosti (tudi predstavitve in igre ločevanja odpadkov, sodelovanje v natečajih za vzgojno-izobraževalne zavode);
- spodbujanje in osveščanje vseh društev

in organizatorjev kulturnih, športnih in ostalih prireditev, da poskrbijo za celovit koncept ločenega zbiranja odpadkov na prireditvah.

Predlagamo, da o rezultatih sortirne analize seznanite občane, na primer v občinskem glasilu, na spletni strani občine, v prostorih občine, na oglasnih deskah v posameznih naseljih in preko drugih kanalov obveščanja, ki so vam na razpolago.

Za dodatna pojasnila in dogovore o izvedbi aktivnosti smo vam z veseljem na razpolago.

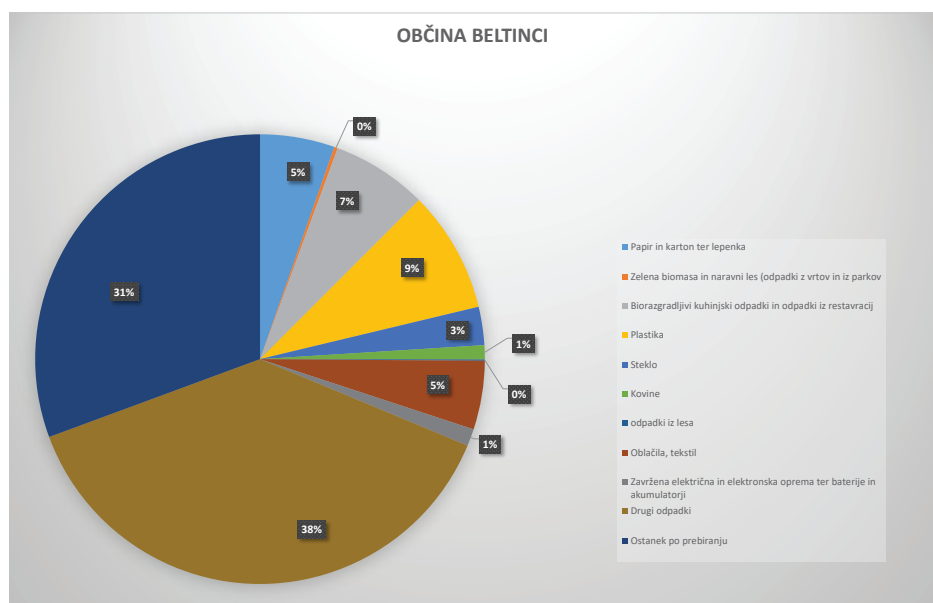
Z željo, da bi še naprej skupaj ustvarjali zdravo okolje, vas lepo pozdravljamo

Pripravil:
Darko Svetec

Direktor:
Drago Dervarič, univ.dipl.ekon.

POROČILO O SORTNI ANALIZI MEŠANIH KOMUNALNIH ODPADKOV V OBČINI BELTINCI

Frakcija (kg)	Podfrakcija (kg)	Datum izvajanja: 18.11.2021		
		D1 [kg]	Vsota (kg)	KOLIČINA ODPADKA (%)
Papir in karton ter lepenka	Papir in karton ter lepenka (brez papirnatih serviet, brisač in robčkov)	0	17,4	5,37
	Papirna in kartonska embalaža ter embalaža iz lepenke	15,7		
	Sestavljena (kompozitna) embalaža, pri kateri je prevladujoč material papir (npr. tetrapak)	1,7		
Zelena biomasa in naravni les (odpadki z vrtov in iz parkov)	Veje	0	0,8	0,25
	Preostala zelena biomasa (listje, trava...)	0,8		
Biorazgradljivi kuhinjski odpadki in odpadki iz restavracij	Organski kuhinjski odpadki iz gospodinjstva (in papirnatih serviete, brisače in robčki)	22,3	22,3	6,88
	Odpadki z živalskih trgov (s tržnic)	0		
Plastika	Plastika (brez OEEO)	7,6	28,4	8,76
	Plastična embalaža	20,4		
	Sestavljena (kompozitna) embalaža, pri kateri je prevladujoč material plastika.	0,4		
Steklo	Steklo	0	8,9	2,75
	Steklena embalaža	8,9		
Kovine	Kovine (brez OEEO in baterij)	0,4	3,3	1,02
	Kovinska embalaža	2,9		
	Sestavljena (kompozitna) embalaža, pri kateri je prevladujoč material kovina.	0		
Odpadki iz lesa	Odpadki iz lesa (brez vej)	0,3	0,3	0,09
	Lesena embalaža	0		
Oblačila, tekstil	Oblačila, tekstilije, obutve	16	16,0	4,94
	Embalaža iz tekstila	0		
Zavržena električna in elektronska oprema ter baterije in akumulatorji	Zavržena električna in elektronska oprema	3,7	4,0	1,23
	Baterije in akumulatorji	0,3		
Drugi odpadki	Odpadki, ki niso navedeni v skupinah od 1 do 9, npr. plenice, keramika, odpadni gradbeni materiali, iztrebki malih živali in podobno	123,5	123,5	38,09
Ostanev po prebiranju	Presevek skozi sito (zrna velikosti ≤ 20 mm)	99,3	99,3	30,63
SKUPAJ SORTIRANO [kg]:			324,2	100,00

»Čista pravi med ste mi prinesli? Fala van! Fala van lejpa!«

Besede, ki jih pravzaprav niti ne moreš v popolnosti dojeti. Kako je možno, da v časih, ko se police trgovin šibijo pod raznovrstnimi dobrotami, nekemu kozarec medu pomeni razkošje? Kje smo kot družba zavozili, da dopuščamo lakoto v časih, ko kar tretjina vse pridelane hrane konča v smeteh? Ko smo tistega hladnega dne pri gospe odložili paket hrane, si niti predstavljali nismo, da se bo izmed vseh dobrot, ki so bile v paketu, najbolj razveselila prav medu. V boljših časih si je z njim rada posladkala čaj, vendar pa je minilo že kar nekaj let, odkar si ga je s svojo nizko pokojnino lahko privoščila. Po tem, ko odplača položnice, ji ostane le še toliko denarja, da si kupi kruh, jogurt, pa kdaj pa kdaj kak košček mesa, s katerim nekoliko poživi svoj enolični jedilnik. Opisano se ne dogaja v nekem drugem kraju ob nekem drugem času, temveč govorim o dogodku v naši občini v začetku leta 2021. Iskreno veselje in pristrčna zahvala sta bila rezultat solidarnostne akcije zbiranja hrane z dolgotrajnim rokom uporabe, ki je od decembra 2020 do začetka januarja 2021 potekala v Beltincih pod sloganom #soliDARnost. V akciji je bilo zbranih dovolj živil za 13 paketov, s katerimi smo za nekaj tednov olajšali življenje družinam, starostnikom in invalidom, na katere so nas opozorili njihovi sosedje in znanci. Ob osnovnih živilih so bile v paketih skrite tudi dobrote: marmelada, med, pa tiste prave, Milkine čokolade z lešniki, ki so se jih enako razveselili tako otroci kot tudi starejši. Pa gremo lepo od začetka.

Leto 2021 so zaznamovale delitve. Delitve na cepljene in necepljene, na

tiste, ki so za in tiste, ki so proti, na leve, desne in tiste vmes. Žal vse bolj stopajo v ospredje tudi delitve na tiste, ki imajo in tiste, ki nimajo. Socialna neenakost in revščina sta se skozi leto le še poglobila; starostnikom in dolgotrajno brezposelnim, ki so tradicionalno nekako najbolj izpostavljeni tveganju revščine, so se v času, ko je svet v primežu Covid-19, pridružili tudi mnogi samostojni podjetniki. Ti so pred pandemijo opravljali storitvene dejavnosti, mnogi izmed njih aktivno sodelovali v humanitarnih akcijah, danes pa so se znašli v vlogi, ko sami potrebujejo pomoč. V porastu je tudi delež revnih zaposlenih, ki kljub redni zaposlitvi ostajajo pod pragom revščine. Minimalna plača, ki po podatkih Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v letu 2021 znaša 736 € neto, se giblje preveč blizu praga tveganja revščine (ta je določen pri 739 €), da bi mogla zagotoviti dostojno življenje. Revni zaposleni so tako kljub temu, da pogosto opravljajo najtežja dela, odvisni od humanitarnih in denarnih pomoči. Hkrati smo v zadnjih mesecih praktično na vsakem koraku priča podražitvam. Višajo se cene hrane, elektrike, nafte in plina, storitev. Podražitve, ob katerih tudi tisti dobro situirani nejevoljno zmajujejo z glavo, so ljudi na socialnem robu pahnile v še hujšo stisko.

Da bi ljudem v socialnih stiskah vsaj za odtenek olajšali življenje, Gibanje za dostojno delo in socialno družbo letos že drugo leto zapored organizira solidarnostno akcijo zbiranja hrane z dolgotrajnim rokom uporabe. Idejni vodja akcije je v Ljubljani živeč Beltinčan Tadej Kreft, ki je somišljenike združil pod sloganom #soliDARnost. V Beltincih so se v lanskem letu njegovemu pozivu aktivno odzvali v socialnem podjetju ZRIRAP so.p., Beltinci in Društvu prijateljev mladine Beltinci. Prvi so hrano zbirali v prostorih Zaposlitveno izobraževalnega centra v Beltincih, dekleta iz DPM Beltinci pa so se kar same podale v trgovino in z osnovnimi

živili napolnile nekaj nakupovalnih vozičkov. Zbrana živila - olje, mleko, moka, sladkor, med, testenine, kompoti, riž, kaše, paštete, čokolešnik, kava, kakav, piškoti, čokolade, ... so svoj prostor našla v trinajstih paketih. Ti so bili seveda nekoliko prilagojeni: v paket, ki je šel k družinam z mlajšimi otroki, je bil dodan kak čokoladni namaz več, pa kakav in čokolešnik, pri starejših pa so bili paketi obogateni s čaji, kavami in enolončnicami v konzervah. Tudi njim nismo pozabili priložiti piškotov in čokolade. Prav tako so bili paketi prilagojeni na število članov v gospodinjstvu. Vseh trinajst paketov smo dostavili na naslove v občini Beltinci, na katere so nas, kot že omenjeno, opozorili njihovi sosedje in znanci. Lahko rečem, da so se »poznihi daril« iskreno razveselili vsi.

Solidarnostna akcija zbiranja hrane z dolgotrajnim rokom uporabe se bo v Beltincih odvijala tudi letos. Hrano z dolgotrajnim rokom uporabe lahko do vključno 24. decembra 2021 dostavite v prostore Zaposlitveno izobraževalnega centra, Ulica Štefana Kovača 1 v Beltincih (nasproti pošte), od ponedeljka do petka med 8. in 14. uro. Dodaten termin zbiranja bo v teh prostorih še 10. januarja 2022, prav tako med 8. in 14. uro. V kolikor vam ti termini ne odgovarjajo, bi pa vseeno želeli darovati, lahko preko FB kontaktirate Anjo Horvat in se dogovorimo za prevzem. V poštev pride vsa hrana z dolgotrajnim rokom uporabe: mleko, moka, sladkor, olje, med, testenine, kompoti, konzervirane enolončnice in golaži, vložena zelenjava, rdeča pesa, riž, kaše, paštete, čokolešnik, kava, kakav, sladki namazi, piškoti, čokolade, oreški itd.

Ob tem bo v tednu od 13. do 17. decembra potekala zdaj že tradicionalna solidarnostna akcija zbiranja igrač za otroke iz socialno šibkejših družin. V kolikor imate doma dobro ohranjene igrače ali knjige, pobarvanke, družabne igre itd., ki jih vaši otroci ne bi pogrešali,

vas vabimo, da jih med 8. in 14. uro prinesete v prostore Zaposlitveno izobraževalnega centra Beltinci. Naši dedki mrazi bodo poskrbeli, da bodo vse igrače prišle v prave roke. S to gesto

boste marsikateremu otroku polepšali praznike in znova prižgali iskrico v njegovih očeh.

Vsakodnevni topli obrok je osnovna

pravica vsakega izmed nas in v teh časih še toliko bolj pomembna! Hvala, ker vam ni vseeno!

Anja Horvat

Oktober 2021 v šolski knjižnici OŠ Beltinci

Mednarodno združenje šolskih knjižničarjev (IASL - International Association of School Librarianship) in Sekcija za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije sta nas tudi letos povabila k praznovanju v oktobru, ki je mednarodni mesec šolskih knjižnic. Dejavnosti so potekale pod geslom Pravljice in ljudske povesti po svetu.

S skrbno načrtovanimi dejavnostmi smo učence spodbujali k branju kot vseživljenjski dejavnosti:

a) Glavni dogodek v oktobru je že nekaj let sprejem prvošolcev v šolsko knjižnico. Ob zgodbi Urše Krempl Racman in knjiga smo se naučili, za koga pravimo, da požira knjige in zakaj je branje pomembno. Učenci so spoznali pravila vedenja in izposoje gradiva v knjižnici, najbolj veseli pa so bili samostojnega iskanja knjige za branje doma. Na OŠ Beltinci je v letošnjem šolskem letu 67 prvošolcev.

b) Vsi učenci razredne stopnje s svojimi razredniki oz. razredničarkami in učenci predmetne stopnje s svojimi učiteljicami slovenščine ali razredniki so preživel v eno uro v šolski knjižnici, kjer smo se pogovarjali o pomenu branja v vsakdanjem življenju. Učenci so si izposodili tudi knjigo domačega branja oz. knjige za prostočasno branje.

c) Učenci 3. razreda so imeli v četrtek, 7. 10. 2021, kulturni dan. Eno šolsko uro so preživel v šolski knjižnici, kjer so prisluhnili slovenski ljudski pravljici Zlato jabolko, v učilnici pa poustvarjali.

č) Veseli nas, da smo lahko, upoštevajoč epidemiološka navodila NIJZ, začeli z izvajanjem interesnih dejavnosti v šolski knjižnici. V bralni projekt Naša mala knjižnica se je vključilo kar nekaj učencev 4. in

5. razreda. Veselimo se literarnih srečanj in pogovorov o prebranih knjigah. Tudi člani knjižničarskega krožka so začeli urejati knjižnično gradivo in spoznavati knjižnični red.

d) Učenci 3. razreda so uro nemščine preživel v šolski knjižnici. Spoznali so knjige v nemškem kotičku in prisluhnili nemški pravljici Wo ist Ginas Tupfenhut, ki jo je prebrala učiteljica nemščine Lidija Pelcl Mes.

e) Čas pred jesenskimi počitnicami smo izkoristili, da smo učence 7., 8. in 9. razreda vzpodbujali k branju, spregovorili smo o knjigah, o pomenu branja, o tem, kako je čas za branje potrebno načrtovati. Učenci so priznali, da so v času šolanja na daljavo brali zelo malo ali nič, saj so bile knjižnice zaprte. Učenci so obljubili, da bodo med počitnicami prebrali vsaj eno knjigo.

f) V oktobru učence povabimo, da zapišejo svoje misli o knjižnici:

- Zelo rada grem v knjižnico. V naši knjižnici je več kot 22.000 knjig. Vedno si izposodim dve knjigi. Doma bereva skupaj s sestrico. Knjižnica je zelo lep prostor na šoli. (Sara)
- Knjižnica mi je všeč, ker je v njej veliko lepih knjig, iz katerih se lahko veliko naučiš. Naša knjižnica je najboljša. (Lan)
- Naša šolska knjižnica mi je zelo všeč, ker je taka majhna, v njej se počutiš lepo in najdeš mir. Imamo tudi zelo prijazno knjižničarko, ki ti pomaga najti vse knjige. Meni so najljubše pesmice, ker imajo zanimive rime. (Filip)
- V naši knjižnici mi je lepo, saj ima veliko knjig. Imamo tudi lepe kavče, kjer lahko sedimo in beremo knjige. Trenutno mi ni všeč, da moramo

Učenci, ki berejo letos v Naši mali knjižnici.

nositi maske. Knjige berem tudi doma. V knjižnici se lahko sprostim in imamo mir. (Liza)

- Naša knjižnica je lepo urejena. Rad hodim v njo. Tam si lahko izposodim knjige ali kakšno pesmarico. (Nik)
- Rad berem stripe, zato zelo rad obiskujem knjižnico. Prebral sem nekaj knjig, ki so bile zelo lepe. Želim si, da bi več ljudi razumelo pomen branja. Zelo rad imam knjižnico. (Lukas)

V razmahu elektronskih medijev in zaradi dolgega šolanja na daljavo v lanskem šolskem letu je branje pri učencih upadlo, zato je zelo pomembno, da v tem času, ko poteka pouk spet v šoli, učence motiviramo za obisk knjižnice in jih vzpodbujamo k izposoji in branju knjig doma. Oktober je bil pomemben mesec, ko smo pri vseh dejavnostih zasledovali ta cilj in z učenci razmišljali, kot je zapisal dr. Miha Kovač v knjigi Berem, da se poberem, da je branje sicer naporno delo, a je lahko tudi velik užitek in da se z branjem knjig učimo misliti z lastno glavo.

Vedno znova se je lepo srečati in biti z učenci, ki imajo radi šolsko knjižnico, knjige, branje. Prihodnost je. Mora biti ...

Besedilo in foto: Cvetka Rengeo, šolska knjižničarka

Razstava Vojna za Slovenijo na OŠ Beltinci

Del narodne samozavesti in neustavljiva želja, da smo na svojem ozemlju sami gospodarji, sta pripeljali do razmišljanja o samostojni državi. Do vojne za Slovenijo je prišlo zaradi tega, ker so bili predlogi

Slovenije po drugačni ureditvi odnosov v Jugoslaviji zavrtnjeni. 23. 12. 1990 se je velika večina prebivalcev Slovenije na plebiscitu odločila za samostojno in neodvisno državo. Razglasili smo jo 25.

junija 1991, že naslednji dan pa se je začela osamosvojitvena vojna.

Razstavo (40 panojev) so pripravili člani Policijskega veteranskega društva "Sever" za Pomurje.

Na ogled je bila postavljena v času od 6. 10. do 15. 10. 2021. Z zanimanjem si jo je ogledala večina učencev naše šole. V kulturnem programu ob otvoritvi so sodelovali učenci šole in GŠ Beltinci pod mentorskim vodstvom Mateja Zavca, razstavo pa je predstavil Drago Ribaš, predsednik Policijskega veteranskega društva "Sever" za Pomurje.

Pri pouku zgodovine smo v lanskem in letošnjem šolskem letu večkrat spregovorili o 30. obletnici samostojne Slovenije, razstava pa je le še en kamenček več k poznavanju naše preteklosti.

Jelka Breznik

Splošna bolnišnica Murska Sobota je dobila poslovljni prostor

Splošna bolnišnica Murska Sobota je z decembrom dobila poslovljni prostor, kjer se bodo lahko svojci umrlega dostojno poslovili od svojega preminulega. Prostor je namenjen vsem pokojnim in njihovim svojcem, vseh veroizpovedi in tudi ateistom... Zunaj je majhen park s klopco, kjer se bodo lahko žalujoči svojci ustavili v miru in tišini.

V naši družbi se o umiranju in smrti še vedno premalo govori. To je običajno tema, ki se ji raje izognemo, kot da bi se na to pripravili, kajti če že govorimo o bolezni ali smrti, je v tem nekaj težkega, bolečega, obremenjujočega, predvsem pa

nekaj dokončnega.

Že Freud je omenjal, da je žalovanje pričakovano, praviloma boleč in dalj časa trajajoč odziv na izgubo. Vpliva tako na žalujočega kot na njegovo okolico in najbližje. Žal družba danes v vsem zelo hiti in ljudje si ne dovolimo v polnosti začutiti čustev, sploh pa ne tistih težkih in neprijetnih. Tudi žalovanje in vsa čustva, ki so povezana s tem procesom, po mnenju mnogih niso dobrodošla ter vzamejo preveč časa in energije. Ob smrti drugega pa se žalujoči soočijo tudi z lastno minljivostjo, kar je lahko precej boleče in zbuja veliko strahu.

Žalovanje je proces, ki se začne v trenutku, ko posameznik zazna, da je njegova izguba neizogibna. Najprej je to šok ob novici o smrti, nato zanikanje in jeza, ki je lahko usmerjena na okolico, na umrlo osebo ali pa tudi nase. Potem se pojavi faza pogajanja, ki posameznika na neki ravni poveže z nečim, v kar verjame, ali globlje z njim samim. Šele kasneje se v procesu pojavi žalost, ki kaže na to, da je posameznik začel sprejemati realnost.

Tudi pri nas je nekoč veljala tradicija, da

se krsto s pokojnikom po njegovi smrti pripelje na dom, kjer je truplo vsem žalujočim na ogled kakšen dan pred pogrebom. Danes je takšne prakse – zlasti zaradi naraščajočega trenda upepelitve – vse manj, ob tem pa se postavlja tudi vprašanje, ali je ogled trupla pokojnika nujen za žalovanje ali ne oziroma kakšne posledice lahko pusti na žalujočih.

Odgovor je vse prej kot preprost, osnovna teza pa je, da je izbira, ali naj se truplo pokojne osebe postavi na ogled ali ne, odvisna od vsakega posameznika, njegove starosti, načina žalovanja, verskih dejavnikov, družinskih okoliščin ter psihičnega stanja.

Za marsikaterega žalujočega je slovo od trupla pokojnika odločilen moment v njegovem procesu žalovanja. S tem, ko vidimo telo naše ljubljene osebe ležati mirno, brez življenja, se ga morda dotaknemo ali celo poljubimo, nam resnično postane jasno, da pokojnika preprosto ni več. Čeprav je izkušnja težka in nikakor ne prijetna, je dejstvo, da pri mnogih žalujočih prav ta ogled močno pomaga pri sprejemanju in prebolevanju smrti oziroma pri žalovanju.

Velika pridobitev za bolnišnico je, da bo lahko slovo od pokojnika omogočila v spoštljivem in primernem okolju, da se bodo svojci poslovili na način, ki jim

je ob izgubi drage osebe sprejemljiv in potreben, da bodo lažje sprejeli izgubo in žalovanje.

*Metka Lipič Baligač, dipl. m. s.,
mag. zdr. nege
Splošna bolnišnica Murska Sobota*

Zavod Vitica v sodelovanju z Občino Beltinci z likovno delavnico obeležil 15. junij - svetovni dan ozaveščanja in preprečevanja nasilja nad starejšimi

Tako kot v prejšnjih letih smo tudi letos v Zavodu za pomoč družini na domu Vitica iz Gornje Radgone v sodelovanju z Občino Beltinci in drugimi pomurskimi občinami izvedli program »LUČKA«, ki je namenjen ozaveščanju in preprečevanju nasilja nad starejšimi.

Zavod Vitica Gornja Radgona, so. p. kot neprofitna organizacija s statusom nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega varstva, od l. 2014 izvajamo različne programe in storitve na področju socialnega varstva.

V okviru projekta "LUČKA" že od leta 2016 izvajamo regijski program ozaveščanja in preprečevanja nasilja nad starejšimi, saj so zlorabe in nasilje nad starimi ljudmi tako v Sloveniji, kakor tudi drugod po svetu, v veliki meri spregledani ali pa obravnavani kot problem, o katerem se ne govori.

V okviru letošnjega svetovnega dne, ki ga obeležujemo 15. junija, smo pripravili vrsto dogodkov in aktivnosti, ki so bile izvedene v mesecu juniju 2021.

Ena izmed letošnjih aktivnosti, katerih namen je bil informiranje in ozaveščanje

ljudi o preprečevanju nasilja nad starimi ljudmi, je potekala tudi s pomočjo pogleda skozi oči likovnih umetnikov. V mesecu juniju je tako potekala likovna kolonija, izvedena v sodelovanju z Likovnim društvom Gornja Radgona, ki je k sodelovanju povabila 20 priznanih likovnih ustvarjalcev iz celotnega Pomurja.

Otvoritev razstave slik, ustvarjene v okviru kolonije, je potekala na svetovni dan boja proti nasilju nad starimi ljudmi v Mladinskem centru Gornja Radgona.

Po enomesečni razstavi likovnih del so le ta bila podarjena županom pomurskih občin, ki so sodelovali v okviru letošnjega projekta "LUČKA". Na ta način želimo tudi s pomočjo lokalnih skupnosti ozaveščati javnost o ničelni toleranci do vseh oblik nasilja nad starejšimi.

Tako je 19. 10. 2021 direktorica Zavoda Vitica, Zora Borko, slavnostno predala županu Občine Beltinci, Marku Viragu, likovno delo, ki je nastalo v okviru likovne delavnice z naslovom »Odhod«, katere avtorica je Danila Krpič.

Namen programa »LUČKA« je prizadevanje, da se ponovno vzbudi spoštovanje do starejših, da se spremenijo vrednote v družbi in da se ljudje zavedamo, kako pomembno je nasilju reči NE.

V ta namen imamo v okviru programa »LUČKA« čez celo leto ob petkih med 9. in 10. uro odprt anonimen telefon na št. 02 561 15 20 ali 051 695 100, kamor lahko starejši zaupno pokličejo in dobijo s strani strokovne delavke vse potrebne informacije, povezane z nasiljem nad starejšimi.

*Danijela Zimšek Kralj,
strokovna delavka*

Sokolarjenje letos malo drugače

Javni zavod za turizem, kulturo in šport Beltinci se je skupaj s Slovensko

zvezo za sokolarstvo in zaščito ptic ujed in Sokolarskim društvom Pomurja pripravljala na XIII. Slovesno odprtje lova s sokoli Pomurju. Slovesno odprtje smo zaradi situacije in omejitve zbiranja oseb v zadnjem hipu odpovedali. Kljub temu so se je na grajskem dvorišču zbrali lastniki in ljubitelji ptic ujed.

Dragan Zemljič, ki že od ustanovitve vodi Sokolarsko društvo Pomurja je lastnike ptic ujed pozdravil in jim predstavil vse potrebne informacije za

lov in s tem tudi uradno odprl letošnji lov.

Slovenskim lastnikom ptic ujed so se pridružili še gostje iz Avstrije in Hrvaške in se odpravili na dvodnevni lov s sokoli na območju Lovišča s posebnim namenom FAZAN Beltinci. Med nami je bilo okoli 20 različnih ptic ujed, kot so planinski orli, sokoli selci, kragulji.

*ZTKŠ Beltinci
Gabrijela Küzma*

Dnevi evropske kulturne dediščine: Z otroki iz Vrtca Beltinci, enota »Mlinček« Ižakovci spoznavali »poklice« reke Mure in naravo ob njej

Mali bújraši iz Vrtca Beltinci, enota Mlinček, so s pomočjo bújrašev Jožefa Žižka in Petra Žaliga pripravljali paušo.

Letošnji 20. oktober je bil za otroke Vrtca Beltinci, enote »Mlinček« Ižakovci zagotovo nepozaben dan! Skupaj s svojimi vzgojiteljicami in ravnateljico Martino Vidonja ter nami - Zavodom RS za varstvo narave iz Maribora in Zavodom za turizem, kulturo in šport Beltinci smo se zbrali na Otoku ljubezni, da bi praznovali enega od mnogih Dnevov evropske kulturne dediščine, ki se odvijajo po vsej Sloveniji.

Dan smo posvetili vsebini z naslovom »Živel so z njima, poznali so ju – naravo in Muro«. Ljudje ob Muri so že od nekdaj živeli z reko in naravo ob njej ter ju opazovali ob vsakdanjem delu. Bújraši, brodarji, mlinarji in ciglarji so imeli težaško delo. Marsikdo bi jim danes zavidal njihovo »pisarno« – naravo. To smo

želeli predstaviti tudi otrokom. Po uvodnih nagovorih smo z otroki ob slikovnem materialu spoznavali osnovne pojme o reki, živalih in rastlinah ob njej ter se pogovarjali o tem, kako pogosto otroci obiskujejo reko Muro in opazujejo naravo ob njej. Sledile so raznolike gibalne igre na temo reke (npr. Ribič, ribič, kako globoka je voda?, Prečkaj reko ...), ki so se jih otroci igrali s svojimi vzgojiteljicami. Potem pa so se lahko preizkusili v resnem delu in so za kratek čas postali čisto pravi »mali bújraši«. Kako se pravilno izdela »pauša« sta jih seveda morala naučiti bújraša z dolgoletnimi izkušnjami - Jožef Žižek in Peter Žalig. Ker je malim bújrašem vmes zmanjkalo moči, jim je na pomoč priskočil tudi »plavček« - modra žaba, ki se jo spomladi lahko opazi tudi na skritih

mestih ob Muri. Sledil je poizkus v naravi. Preko modela v pesku in z uporabo vode so otroci z mentorico Moniko Podgorelec iz Zavoda RS za varstvo narave spoznavali strugo reke, opazovali, kaj se zgodi z rečno brežino ob nastopu poplav ter s pomočjo lesenih silhuet razmišljali, kje ob reku Muri živi katera žival in kaj se z njo zgodi ob poplavi. Na koncu je »malim bújrašem« ostalo le še toliko energije, da so pricapljali do kurišča in si pripravili bújraško malico – pajani krūj in pečene ribe na batu.

Najlepša hvala vsem sodelujočim, da smo lahko preživeli krasen dan v naravi ob Muri, v prvem pet-državnem UNESCO biosfernem območju Mura-Drava-Donava (MDD) na svetu.

Dogodek je bil tudi del ozaveščevalnih aktivnosti projekta Interreg Danube, s kratkim imenom lifelineMDD.

Več o projektu je dostopno na <http://www.interreg-danube.eu/approved-projects/lifelinemdd>, FB in Instagramu #lifelinemdd.

Pripravila: Zavod RS za varstvo narave, OE Maribor in ZTKŠ Beltinci

Ob 70. obletnici pododbora PD Matica iz Beltincev

Lahko bi začela nekako tako: Nekoč je v Beltincih živel prav poseben mož visoke postave, goste brade, nagajivih modrih oči in neverjetne telesne moči. Bil je entuziast, ravnal se je po ritmu narave, ki jo je čutil in spoštoval kot svojo mater. Rad je imel ravnico, svojo reko Muro ali – kot jo

je sam imenoval – »matično vodo«, ob kateri je nešteto ribaril in po kateri se je vozil s svojo leseno ladjo Cipo.

Želja po nečem, česar še ni videl in doživel, je vedno bolj rasla. Postal je član PD Matica Murska Sobota in

leta 1950 prvič stopil na teme očaka slave – Triglava. Takrat je Baligačev Imrek dobil psevdonom Dimek. Rad se je razdajal za druge in se družil z ljudmi z vseh vetrov, čeprav je bil »navaden reven kmet«, kot se je sam predstavljal. Na njegovo pobudo in na pobudo nekaterih drugih so

se planinski navdušenci zbrali na ustanovnem sestanku in februarja 1951 ustanovili Planinsko skupino Beltinci, zdajšnji Pododbor Beltinci PD Matica Murska Sobota. Začeli so se družiti vsak prvi četrtek v mesecu, se dogovarjali za izlete, pohode, izobraževanja. Takrat ni bilo veliko avtomobilov, zato so vse te poti opravljali peš ali z vlakom, največkrat pa kar s kolesi. Dimek je prekolesaril Slovenijo, Hrvaško in Avstrijo vse do Grossglocknerja; na poti ga je večkrat spremljala žena Lizika, pozneje pa tudi mlajši članci njune družine – skupaj so se imenovali kvartet DIMEK. Ljubezen do kolesarjenja še dandanes živi v Beltincih, med drugim tudi v Društvu starodobnikov in ljubiteljev starih koles – Dimek.

V Planinski skupini Beltinci so bili veseljaki, pevci, muzikantje in v sklopu tega je delovala tamburaška skupina, katere član je bil tudi Dimek. Planinci so bili aktivni, bilo je dosti mladine in takratnih pionirjev. Skupaj so orali ledino planinstva, uspelo jim je urediti prvo planinsko kočjo, katere otvoritev je bila leta 1954. Imenovala se je Koča Tromejnik na Doliču Prekmurje, vendar zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ni dolgo delovala. Člani planinske skupine so se udeleževali smučarskih tečajev, izpopolnjevanja planinskih vodnikov, organizirali orientacijska tekmovanja, skratka, zgradili so dobre temelje za nas, ki smo jih nasledili in nadaljujemo, kar nam je bilo položeno v dušo.

Dimek in Lizika z Baligačeve domačije sta s številnimi drugimi veliko naredila za naslednike. Reka Mura jih je združevala, a žal je bila za Dimeka tudi usodna. Njegova utopitev je hudo prizadela številne planince in znance, najtežje pa je bilo zagotovo njegovi družini. V Dimekov spomin še zdaj vsako leto skupaj z Murskimi čolnarji organiziramo spust po Muri. Mama Lizika, ki je bila klana in močna ženska, je po

Dimekovi smrti še naprej vodila planinstvo v Beltincih, seveda s pomočjo matičnega društva Murska Sobota. Znala je gostiti in povezovati številna planinska društva in veljake Planinske zveze Slovenije. Čeprav nas je tudi Lizika prehitro zapustila, uspešno nadaljujemo pot, ki sta jo z Dimekom skupaj tlakovala za nas. Vsem dosedanjim predsednikom PD Murska Sobota, še posebej dolgoletnemu predsedniku Jožetu Ružiču, ki društvu predseduje še danes, gre zahvala za vso podporo in strokovno vodenje vseh nas, saj lahko samo s skupnimi močmi delamo korake ter puščamo stopinje in sledi, ki bodo vodile mladi rod še naprej.

Zapomnite si: Vsak od nas je pomemben kamenček v tem mozaiku, zato moramo sodelovati z roko v roki in z veselimi srcem hoditi naprej. S ponosom lahko povem, da smo skupaj prehodili že veliko poti, osvojili ogromno vrhov in peljemo naše planinstvo naprej ter se še vedno srečujemo ob prvih četrtkih v mesecu na Dimekovi, zdaj Benkovičevi domačiji. Veseli bomo vsakega, ki se nam bo pridružil, še posebej pa podmladka, ki nam ga zelo primanjkuje.

Ker nas trenutne razmere žal precej omejujejo, smo se pohodniki letos odločili za simbolični pohod, ki smo ga začeli na Dimekovi domačiji, od koder so nekoč vsako pomlad z lesenim vozom kot ozaljšano nevesto odpeljali njeno ladjo Cipo v Ižakovce, kjer so jo spustili v reko Muro, da je bila pripravljena za ribolov. Pohodniki smo prišli do Mure, kjer so nas pričakali ljubitelji starodobnikov s kolesi, z lesenimi čolni so priveslali Murski čolnarji, vsem pa nam je zaigralo srce, ko smo slišali zvoke beltinskih tamburašev.

Zahvalila bi se županu Marku Viragu za udeležbo in vso podporo, Tamburaški skupini Beltinci, Murskim čolnarjem, Društvu starodobnikov in ljubiteljev starih koles – Dimek, Športni zvezi Beltinci, ZTKO Beltinci, Okrepčevalnici Duh ter vsem udeležencem za uspešno obeležje 70. obletnice Poodbora Beltinci.

Vsem želim varen in trden korak; uživajmo v naravi ob šumenju reke Mure, šelestenju listja v širnih gozdovih in osvajanju vrhov prečudovitih gora – tega nam zaenkrat nihče ne more vzeti.

Zinka Benkovič

Rože za božič

Zima je letni čas, ko pomanjkanje sonca in nizke temperature poslabšajo naše razpoloženje. Izven oken ni več pisanih cvetov, povsod je le siv ali bel sneg. Zato je božič primeren čas za božične rože.

Betlehemska zvezda

Najbolj priljubljena je božična zvezda. Božične zvezde, ki so na voljo v številnih sortah, so vodilni cvetovi za božič. Ovršni listi so različnih barv; od rdeče, pastelno rdeče, belo zelene. Raste naj na svetlem prostoru pri temperaturi, ki ni nižja od 16° C. Med enim in drugim zalivanjem naj se zemlja posuši. Rastlino lahko tudi rosimo, vendar samo po zelenih listih in z ogreto mehko vodo, ki ne vsebuje kalcija. Spomladi jo odrežemo in presadimo. Poleti jo prenesemo na prosto, kjer jo redno vzdržujemo.

Božični kaktus

Druga priljubljena rastlina je znana kot kepa ali božični kaktus. Ima povešeno navado in gladke liste. Sama rastlina ne mara previsokih temperatur, odgovarja ji tam nekje od 18 do 22° C, celo 15 – 18° C. Prve tri mesece leta, torej po cvetenju, rastlino pustimo počivati in jo

postavimo v neogrevan prostor. Božični kaktus torej načeloma cveti okoli božiča, a ni nujno. Cvetenje je odvisno od dolžine dneva in nočnih temperatur.

Amarilis oziroma vitezova zvezda

Vitezova zvezda je znana po svojih okroglih cvetovih. Cenjena je zato, ker pozimi cveti po več tednov, običajno med prazniki. Velja za simbol ljubezni, odločnosti, eterične lepote. Optimalna temperatura v času cvetenja je 16 – 18° C. Po končanem cvetenju odstranimo cvetno deblo in tako preprečimo, da bi rastlina delala seme. Ko mine pozeba, jo prestavimo na vrt do konca avgusta.

Božično žito

Številne navade, ki so povezane z božičnim časom, izvirajo še iz predkrščanskih časov, ko so častili sončev obrat. Ena takih navad je tudi sejanje božične pšenice oziroma božičnega žita. V starih časih so verovali, da bo v prihodnjem letu pridelek obilnejši, če proti koncu leta v hiši posejejo mlado žito. Kalitev pšenice simbolizira novo življenje in nov kruh. Je simbol svetlobe in upanja. Po splošnem prepričanju barva, gostota

in sočnost njenih listov nakazujejo v prihodnjem letu boljšo ali slabšo letino. Čim boljša in lepša je pšenica, bolj rodovitna in bogata naj bi bila žita.

Vir:

- <https://www.dominvrt.si/december-v-domu/bozicni-kaktus.html>
- <https://www.dominvrt.si/dom/praznico/bozicne-rastline-in-njihov-pomen.html>
- <https://www.bodieko.si/bozicna-zvezda-potrebuje-skrbno-nego>
- Vir: <http://druzina.ena.com/>

**Društvo prijateljev
agrarne ekonomike,
Katja Marič**

Srečanje Skupine za samopomoč Murska Sobota

Če je usojeno, se bo zgodilo.

Če ni, počakaj, prihaja nekaj boljšega.

Vse se namreč zgodi z namenom.

Vlasta Nussdorfer

Naša skupina, ki pokriva Pomurje, se zaradi epidemije Covid-19 ne more več sestajati v bolnišnici Murska Sobota. Veseli nas, da smo dobili priložnost za druženje v župniji Turnišče, ob čemer se iz srca zahvaljujemo g. patru Toniju Brinjovcu. S svojo velikodušnostjo nam stoji ob strani ter prenaša na člane pozitivno energijo in smisel za humor. Naše zadnje srečanje je bilo 22. oktobra 2021, ob strogem upoštevanju vseh zdravstvenih ukrepov. Zbralo se nas je lepo število

udeležencev, med njimi pa so bili kar trije moški.

Namen druženja je bil, da se kljub vsem težavam, ki nas spremljajo v življenju, vsaj malo poveselimo, rečemo drug drugemu kaj lepega in spodbudnega. Druženje je bilo posvečeno našim članicam, ki so v preteklem in letošnjem "korona času" praznovale okrogli jubilej. Prepričana sem, da smo vsi v tem težkem času osebnih preizkušenj, odpovedovanj in zapiranj ter ujetosti v lastne domove doživeli tudi lepe stvari. Kljub okrnjenim socialnim stikom moramo imeti možnost, da se lahko v primeru stiske obrnemo na nekoga, ki nas razume in ki mu lahko

zaupamo svoje skrivnosti, bojazni ter pričakovanja. Pesnik in pisatelj Andrej Rozman Roza pravi:

*Za vsakogar mora obstajati nekdo,
ki ga razume in poslušaj,
ko mu je zamrznjena duša
in mu je v srcu slabo.*

*Nekdo, kateremu lahko zaupa
tudi tiste težave,
ki bi jih najraje izbrisali iz glave,
in mu lahko pove tudi,
kar povedati ni lahko.*

*A pogovarjanje je za človeka
še bolj pomembno kot obleka
in hkrati danes redka stvar,
za katero ni potreben denar.*

*Pogovarjanje ni le za zabavo,
zdravilno je tudi, ko imamo težavo
in se v lastnih mislih dušimo,
dokler jih še s kom ne delimo.*

*Pogovarjanje je bližina in toplina,
s pogovarjanjem smo
družina in skupina.
S pogovarjanjem se človek
s človekom prepleta,
s pogovarjanjem smo mreža
tudi zunaj interneta.*

In prav zato je naša skupina pod vodstvom neutrudne Marike še kako pomembna za vse člane in članice, uspehi in aktivnosti pa so znani tudi izven naše pomurske regije. Prav gotovo pohvala vsakemu lepo dane. Lepa beseda in stisk roke se človeka veliko bolj dotakneta kot nekaj materialnega.

Na srečanju smo pripravili krajši kulturni program, slavljenkam pa je bila namenjena pesem prof. dr. sc. Lipnika z naslovom Sedem križev.

*Iz doma toplega na svet prijočeš,
za krilo varno mame se držiš,
še prav ne veš, kaj od življenja hočeš,
že mimo plazi se tvoj prvi križ.*

*Zvedavo si izbiraš svoja pota;
mozolje zoprne dobiš,
ko se zagledaš v frajerko, falota.
veselo prihrumi že drugi križ.*

*Ves svet je tvoj, preziraš vse težave,
naloga vsaka zate je drobiž -*

Koordinatorica skupine Marija Vugrinec s slavljenkami (Renata Markoja - 50 let, Darinka Raduha - 60 let, Marija Imre - 70 let, Darinka Sapač - 70 let, Marta Cipot - 70 let), Manjkata Jožefa Vinkovič (70 let) in Marica Antolin (70 let). (Avtor: članici društva).

*pogled usmerjen v sinje je višave.
Radostno si naložiš tretji križ.*

*Imaš družino, dom in domačijo.
Načrte smeje brez preprek gojiš.
Čeprav prehitro leta nanj drviš,
brez pompa mimo gre četrti križ.*

*Bremena tečna hrbet že krivijo,
upogniti se jim še ne pustiš,
naj še tako te k tlom tiščijo.
Na vrh poti pripelje peti križ.*

*Še vedno uspešno gre korak v daljavo,
z zamahom krepkim polno še živiš.
Nikakor misel še ne gre ti v glavo -
korak navzdol da kaže se šesti križ.
Pozebe in kopriva trdoživa -
si trmasto že v dvomih govoriš.*

*Za vse slabosti le jesen je kriva.
Prihuljeno se rine sedmi križ.
Postanka ni, le zlagoma potuješ.
Spominom tu in tam se prepustiš
in včasih samcat tiho se sprašuješ -
le kakšen bo, če bo, naslednji križ.*

Naše slavljenke so prejele lično izdelane slike in cvetje (ročno delo naših dveh članic Lizike in Marice), pater Toni pa nas je razveselil s svojim čudovitim petjem. Druženje je bilo zares doživeto in radostno. Domov smo se vrnili zadovoljni in potolaženi, da imamo drug drugega, s katerim lahko delimo vso srečo in bolečino.

Marija Zver

Šesta mednarodna panoramska vožnja s starimi traktorji in drugimi prevoznimi sredstvi

V Beltincih so se srečali ljubitelji stare kmetijske in ostale tehnike

Popeljali so se po beltinskih ulicah

Klub ljubiteljev stare kmetijske in ostale tehnike Pomurja s sedežem v Beltincih

med drugim skrbi za staro kmetijsko in ostalo tehniko, ki nas spomin na naše prednike. V klubu imajo restavrirane in ohranjene stare zgodovinske traktorje in traktorske priključke ter ostalo kmetijsko tehniko v skrbi, da spomin na nekdanje čase ne bi šel v pozabo, se trudijo in

ohranjajo stara opravila in običaje. Med te sodi tudi vsakoletna panoramska vožnja s traktorji in ostalo tehniko, kot so kolesa in avtomobili z častljivimi letnicami. Tako je klub pripravil šesto mednarodno panoramsko vožnjo s traktorji, starimi avtomobili in kolesi po beltinskih ulicah.

Mednarodna panoramska vožnja s starimi traktorji in drugimi prevoznimi sredstvi.

Po sprostitvi ukrepov NIJZ so se le odločili za vožnjo in druženje ljubiteljev stare kmetijske in ostale tehnike, kajti po enem letu je v vseh članov tlela želja, da bi se popeljali na panoramsko vožnjo. Popeljati so se praznično obleči v nekdanja stara oblačila, to je bil čar za vsakega udeleženca vožnje. Klub ljubiteljev stare kmetijske in ostale tehnike Pomurja – Beltinci ima tesne prijateljske stike s

sorodnimi društvi in klubi po Pomurju in Podravju ter s Hrvaško in Avstrijo. Kot je povedal predsednik Kluba ljubiteljev stare kmetijske in ostale tehnike Pomurja Ivan Zdravec je bilo letošnje srečanje in panoramska vožnja že šesta po vrsti in je imela sloves mednarodnega sodelovanja in srečanja. Poleg domačih članov Kluba so se srečanja in vožnje udeležili ljubitelji starodobne tehnike

Steyr klub Kog, Starodobniki iz Miklavža pri Ormožu, Oldier Abraham, Janez Johan Puch Ljutomer, Veep klub Murska Sobota, Abraham starodobniki Goričko, Oldimer Stara Gora, Liassic Slovenska Bistrica, Društvo ljubiteljev stare kmetijske in ostale tehnike Pufkači Ižakovci, Dimeki Beltinci. Vsem udeležencem pa je bila še veliko veselje, da se je srečanja udeležili najstarejši član Kluba ljubiteljev stare kmetijske tehnike in ostale tehnike Pomurja 94 - letni Štefan Zdravec doma iz Lipe. Vsi ljubitelji stare kmetijske in ostale tehnike so se najprej zbrali na dvorišču beltinskega gradu iz 13. stoletja. Po pozdravnih besedah so se popeljali na panoramsko vožnjo po beltinskih ulicah, za nekaj časa so se ustavili pri Domu starejših Janko Škraban Beltinci, kjer so razveseli stanovalce doma in vožnjo zaključili pri beltinskem gradu. Šlo je za štiri kilometre panoramske vožnje po Ravenski, Kmečki in Panonski ulici, saj je šlo za traktorje s častljivimi letnicami, pri čemer so nekateri še vedno v uporabi, spet drugi jih imajo doma restavrirane.

Jože Žerdin

V vinogradu Ivana Zdravca iz Beltincev so potrgali grozdje samorodnice

Pred trgatvijo so se najprej brali na jutranjem zajtrku, nato pa so se razdelili v vrste in začeli s trgatvijo.

Iz bio grozdja - samorodnice - so stisnili okrog 600 litrov sladkega mošta

Na prvi jesenski dan, v sredo, 22. septembra, so se člani in članice Kluba ljubiteljev stare kmetijske in ostale tehnike Pomurja - Beltinci navsezgodaj odpravili na jesensko trgatvijo v vinograd, ki leži sredi polj med vasema Beltinci in Lipa. Lastnik tega vinograda je

Ivan Zdravec iz Beltincev, ki je tudi predsednik omenjenega kluba. Na trgatvijo sta prišla še Karl Neunold iz Halbenreina v Avstriji, ki je član kluba in Tomaž Žugman iz mariborske Vinske ceste v Pernici pri Mariboru. V tem 150 let starem vinogradu raste več vrst vinske trte - samorodnice, kot je šmarnica, jurka, klinton, izabela in grozdje madžarske sorte - belo in rdeče. Ivan Zdravec ta vinograd skrbno neguje, sadi tudi nadomestne trte, ki raste ob kolih in na brajdah. Že v avgustu je Ivan v vinogradu postavil manjši klopotec, ki je varoval grozdje in odganjal ptice, da ne bi zobale sladkih grozdnih jagod. Pred trgatvijo so najprej opravili jutranji zajtrk, nato pa so se razdelili v vrste in začeli s trgatvijo. Trgači so bili zadovoljni, saj je bil lep sončen dan. Med delom so peli lepe

ljudske in prekmurske pesmi, ki so se slišale daleč naokrog. Ko je bila polovica dela za njimi, so imeli v vinogradu med brajdami malico in skupaj so nazdravili z lanskim letnikom bio vina. Kljub letošnji suši je trta dobro obrodila in lastnik Ivan je bil nad letošnjim pridelkom nadvse zadovoljen. Z delom so končali proti večeru. Natrgali so kar veliko količino zdravega grozdja. Po trgatvi so nabrano grozdje odpeljali k Ivanu Zdravcu v Beltince, kjer so ob pomoči članov kluba v večernih urah začeli s prešanjem. Najprej so grozdje »zmulčali« z mlinom, nato so grozdnje jagode z moštom dali v ročno stiskalnico in iz njih je priteknel sladki mošt. Nalili so ga v lesene sode, kjer bo zorel do vrenja, ob martinovem pa bodo nazdravili z mladim bio vinom. Iz bio samorodnic so stisnili okrog 600 litrov sladkega mošta. Nekaj ga bodo

namenili tudi za vinski sok, ostalo pa bo za vino. Vsi, ki so prišli na trgatve, so bili zadovoljni, saj so se ves dan družili

in prijetno klepetali. Po končanem delu so vsi srečni in zadovoljni odšli na svoje domove. Takih druženj je žal vsak dan

manj, v beltinskem klubu pa se radi večkrat srečajo tudi med letom.

Jože Žerdin

Spomin(čica)

»Vedno verjemi vase!«

(Rok Gracer)

To je glasilo slovenskega združenja za pomoč ljudem, ki jih je prizadela demenca. Mesec september je vsako leto posvečen alzheimerjevi bolezni. Tudi letos so po vsej Sloveniji potekale številne dejavnosti, ki so bile namenjene ljudem z demenco. Z željo, da tudi v naši občini ozaveščamo svojce teh bolnikov, objavljamo v našem glasilu dva članka iz Spominčic. Vsak izmed nas lahko veliko naredi pri prepoznavanju te bolezni in se vključi v skupino za samopomoč kot prostovoljec.

*Izbrala
Marija Zver*

POSTANITE DRUŽABNIK OSEBI Z DEMENCO

Pojdite z njo na sprehod, z njo berite, obujajte spomine in ji delajte družbo! Polepšajte jim dan in razbremenite njihove svojce, da bodo lahko postorili najnujnejše družinske zadeve.

Spominčica
ALZHEIMER SLOVENIJA

Kontaktirajte nas:
01 256 51 11
info@spoincica.si
Luize Pesjakove 9, Ljubljana

Počastili smo jubilate Društva upokojencev

Zelo se veselimo, da smo lahko izpeljali tradicionalno prireditev, ki jo v DU izvajamo že nekaj let. Lani nam razmere tega niso dovoljevale, letos, 23. oktobra, pa smo v kulturnem domu tik pred zdajci načrtovano prireditev izpeljali

Naši člani se nezadržno starajo in iz leta v leto jih je več, ki prestopijo leto 80 ali 90, kar je mejnik za jubilate društva. V letu 2021 imamo včlanjeno 105 letno Marijo Žekš, najstarejšo občanko iz Beltincev, na katero smo še posebej ponosni. Že dve leti je ne moremo več obiskati, a jo s šopkom razveselimo s strani društva in občine.

Štirje člani so dopolnili 90 let, 25 članov je praznovalo 80. rojstni dan. Žal se zaradi različnih razlogov, največ zdravstvenih, tega srečanja ne udeležijo vsi jubilanti. Ker lani tega dogodka ni bilo, smo povabili še jubilate Iz leta 2020. Prišlo je 9 osemdesetletnikov, trije zlato poročeni pari in 1 biserno poročeni par. Izmed jubilentov leta 2021 sta prišli dve devetdesetletnici in devet osemdesetletnikov.

Med jubilate društva štejemo pare,

ki skupaj preživijo 50 in tudi 60 let. V letu 2021 je ta dogodek - zlato poroko - slavilo 6 parov, en par pa je slavil biserno poroko.

Druženje je bilo prijetno, prisotni so bili zadovoljni in počaščeni. Slavljenecem podarimo cvet, parom še spominsko listino. Zanje pripravimo kulturni dogodek, v katerem so letos sodelovali: ljudske pevke » Jesensko listje« iz Dokležovja, recitatorka Milena Makovec je izbrala prav posebne recitacije s primerno vsebino, igralska dvojica Anica Sraka in Marija Žižek sta pripravili kratek skeč, začetek in konec prireditve pa je zaokrožila društvena glasbena skupina »Trio brez not«. Slednji so spremljali petje tudi v družabnem delu.

Vse prisotne je pozdravil naš župan Marko Virag, ki si vzame čas tudi za skromne dogodke društev. Vseh pohval o našem minulem delu in pomembnosti starejših v današnji družbi ter skrbi občine za potrebe starostnikov so bili prisotni veseli, saj župan s tako gesto potrjuje naklonjenost do naše populacije.

Biserno poročenca 2021.

Vsem jubilantom je izrekel čestitke, kar je v imenu društva UO, prostovoljk, poverjenikov in v svojem imenu storila tudi predsednica.

Za pogostitev so poskrbeli člani UO in prisotne poverjenice, za kar vsem izrekam zahvalo.

Mira Šömen

Prvi nastop v državnem dresu Klare Janža

Tri mlade prekmurske atletinje, Zala, Alina in Klara, so prvič nastopile za atletsko reprezentanco Slovenije.

V Čakovcu je v nedeljo, 26. septembra 2021, potekal dvoboj pionirskih U16 atletskih reprezentanc Hrvaške in Slovenije. Za dvoboj sta se dogovorili

atletski zvezi obeh držav, saj je bil odpovedan tradicionalni peterboj Slovenija, Hrvaška, Madžarska, Slovaška in Češka, ki bi ga prav slednja letos organizirala. Nastopili so lahko po trije atleti iz vsake države. Za Slovenijo je bilo izbirno tekmovanje državno prvenstvo na Ptujju in sicer uvrstitev med prve tri v disciplini.

Zala Matjašec iz Črenšovcev je nastopila na 300 m in dosegla čas 41,18 sek ter zasedla drugo mesto, v slovenski mešani štafeti 4 x 300 m pa prvo mesto.

Iz beltinske občine pa sta nastopili: Alina Tivadar iz Gančanov je v skoku v višino s preskočenimi 155 cm zasedla šesto mesto, Klara Janža iz Bratoncev pa je v teku na 300 m s časom 41,96 zasedla peto

mesto, z drugo slovensko ekipo mešanih štafet na 4 x 300 m pa je osvojila drugo mesto.

Med dekleti so bile boljše Hrvatice, med fanti Slovenci, skupno pa so slavili mladi atleti Hrvaške.

Želimo jim še mnogo reprezentančnih nastopov.

Tekmovanje je potekalo na čudovitem osemsteznem atletskem stadionu s 400 - metrskim krogom, o kakršnem lahko Pomurci le sanjamo. Popolnoma enak atletski stadion, pred dvema leti prenovljen za namen tekmovanja evropskih atletskih reprezentanc, pa je tudi v Varaždinu.

Janez Koren

Mlada atletinja Klara Janža uspešna tudi na mednarodnem tartanu

Klara na Evropskih atletskih igrah mladih v Brnu na Češkem.

V začetku septembra so se v Brnu na Češkem odvijale tradicionalne, tokrat že šestnajste Evropske atletske igre mladih. Zanimivo, da jih ni prekinila niti zloglasna korona. V petih starostnih kategorijah je nastopilo okrog 1500 mladih atletov iz šestnajstih držav. Letniki 2010, 2009, 2008, 2007 in 2006 so tekmovali v svojih starostnih kategorijah. Med tridesetimi mladimi atleti iz Atletskega kluba Pomurje je bila tudi naša občanka Klara Janža. Tekmovanje poteka s slavnostno otvoritvijo in mimohodom vseh nastopajočih držav in klubov. Marsikateri mladi atlet je dahnil: »Kot na olimpijskih igrah!«

Klara je prvi dan nastopila v teku na 60 m, kjer je zmagala v svoji kvalifikacijski

skupini, v finalnem teku pa je bila odlična tretja, le za Slovakinja in Čehinjo.

Drugi dan tekmovanja je nastopila še v teku na 300 m ter se zopet povzpela na stopničke, tokrat je bila druga.

Državno prvenstvo Slovenije za pionirje U16 je potekalo na Ptujju 16. in 17. septembra.

V teku na 300 m je Klara tokrat osvojila 3. mesto in bronasto medaljo, v konkurenci

»šprinterk« na 100 m pa 10. mesto. V Štafeti AK Pomurje 4x100m je bila četrta, 4x300 m pa deveta.

Z doseženim tretjim mestom se je uvrstila v pionirsko reprezentanco Slovenije za dvoboj Slovenije in Hrvaške v Čakovcu, ki je bil 26. septembra.

V svojem prvem reprezentančnem teku je na 300 m zasedla 5. mesto, v mešani štafeti 4x300 m pa 2. mesto.

	ČAS (sek)	Tablice za U16	AZ Slovenije	IAAF točke
60 m	8,12	5. mesto		860 točk
100 m	12,77	7. mesto		844 točk
200 m	26,02	1. mesto		850 točk
200 m dvorana	26,57	1. mesto		859 točk
300 m	41,65	3. mesto		874 točk

Klara tekmovalno leto 2021 končuje z naslednjimi točkovnimi rezultati: IAAF točke – točkvalne tabele IAAF (Mednarodne atletske zveze) so namenjene primerjavi atletskih nastopov na različnih atletskih dogodkih. Vrednejši je ča, ovrednoten z večjim številom točk.

Klara ob tej priložnosti čestita vsem njenim nekdanjim klubskim kolegicam za dosežene rezultate in osvojene medalje.

Janez Koren

Zapel bi jo tamkaj...

*So pesmi poeta novejšega veka,
enajstercev nikjer, asonanca ne rata,
se trudiš skovanke pohlevno klepati,
a peti ni lahko tega novega časa.
Je pesnik v osami, ko manjka odziva,
žalostnih pesmi ni modro iskati,
se pero zatika, ne najde motiva
in često v glavi je temna praznina.
Zaslužil bi v krizi čistejše prehode,
zapel da bi slavo v samotni večer,
poslušal bi rime, ki tečejo gladko,
kot svila valujoča v rokah drsel.
Posvetil bi rad ti najlepše besede,*

*za dušo nemirno tolažbo ujel,
s pesmijo pravo narisal nasmeh,
z neba ti besede vzpodbude posnel.
Povedel te s sabo bi na potovanje,
s pesmijo pravo pregnal še temo,
zapel bi jo tamkaj, kjer sonce le sije,
posvetil v kотиčke, zapel upanje.
Ko ozira poet se za starimi časi,
išče izzive pred jutrišnjim dnevom,
skrbi in dileme pusti zdaj ob strani,
s pesmijo poje zdravilni refren.*

Pavla Škerget

Lačnega sit ne razume

*Lačnega sit ne razume,
zatorej zapomni za vedno.
Da zaman in zastonj se ne zamenjuje!
ZAMAN na vogalu joče prosjak,
zaman kvišku moli klobuk ali dlan.
Zastonj mu kruha pek noče dati,
ZASTONJ mu v gostilni jedi ni dobiti.
Tako je v življenju
in še vedno drži:
Lačnega sit ne razume,
reveža bogatin ne spoštuje.*

Irena Šrajner

Jutri je nov dan

S tresočo roko je vrgla tri tabletko v usta in jih hitro poplaknila s kozarcem vode.

"Ne, niti enega samega trenutka več ne zdržim!" je Ivanka robantila sama s seboj v kopalnici.

V njej so divjala čustva, bila je razdvojena, užaljena in neskončno razočarana.

Od vsega pa je bilo najhuje to, da se je počutila vedno bolj ponižana in zasmehovana. Zaradi lastne nemoči tudi sebe ni več spoštovala. Edina uteha so ji bile te majhne tabletko. Kako naj otrokom dopove, da jih ima oče vse rad? Da so njegovi nenehni izhodi, služba, druženje s sodelavci, sestanki in službena potovanja nujno zlo? Vendar jim prav to nujno zlo omogoča, da živijo v prelepem stanovanju, da imajo dovolj hrane in jim v bistvu nič ne manjka, razen

seveda očetove prisotnosti. Tako in drugače Ivanka iz dneva v dan opravičuje moževe izostanke in mlačnost.

"Mami, danes nastopam v šolskem gledališču. Saj veš, oče je obljubil, da tudi pride," je povedal Jan in se vprašujoče zazrl v Ivanko. "Boš videl, da ga ne bo, kot vedno!" je škodoželjno zakrakal Tine.

"Nehajta no, saj je še čas! Če je obljubil, bo čisto sigurno prišel!" je mama nestrpno zaključila prepričljivo.

Vendar je tudi v njej vrelo vprašanje. "Le zakaj obljublja stvari, ki jih ne namerava uresničiti, še posebej otrokom?" se je v mislih jezno spraševala Ivanka.

Bila je razdvojena in nesrečna. Očitno tudi tabletko več ne pomagajo, je premišljevala. V ozračju se je čutila vsako minuto večja napetost.

Očeta pa še vedno od nikoder.

Zazvonil je telefon. Ni bil oče. Sosedov Bine je klical Jana, češ da ju bo njegov oče peljal. Da pred nastopom opravijo še generalko. Naj pohiti. "Mami, ali se lahko peljem z Binetom in njegovim očetom, saj očitno našega očija še ne bo, pa mi je tako sveto obljubil, da pride?" je proseče in vprašujoče pogledal Ivanko.

Potrto je objela fanta in pokimala. "Le pojdi, le pojdi, saj bom jaz tudi prišla, da te vidim."

Fant je oddivjal.

"Mami, ali res verjameš, da oči pride?" je vprašala Tadeja, ki se je pravkar

vrnila iz šole. "Nehaj si vendar lagati, sebi in nam!" je jezno pribila in zaloputnila vrata v svojo sobo.

"Kako se pa obnašaš?" je Ivanka jezno odprla vrata v hčerino kraljestvo.

"Tako kot vidiš, mama! Saj sama sebi lažeš in tudi nam. Vsi pa se vrtimo v začaranem krogu. Oči pijančuje in se izmika družini, mogoče te že tudi vara, ti pa piješ pomirjevala in na zunaj držiš družino skupaj. V resnici pa je vse skupaj ena velika polomija. Ti še vedno verjameš v pravljico, ki je že dolgo ni. Mi, tvoji otroci, pa plačujemo davek za to farso!

Tabletke ti dajejo pogum in moč. Toda

kako dolgo še, mami, povej? Mene in bratca pa je sram in nam je hudo!"

Hči je končala najdaljši govor v svojem življenju. Ivanki je obstala beseda v grlu. Zrla je svoji prehitro odrasli hčerki v obraz in občudovala njen pogum.

"Ne, otrok, res ne bo šlo več tako naprej. Prosim, stoj mi ob strani, da to uredim tako, kot je treba. Hvala ti, ker si mi odprla oči in mi dala pogum."

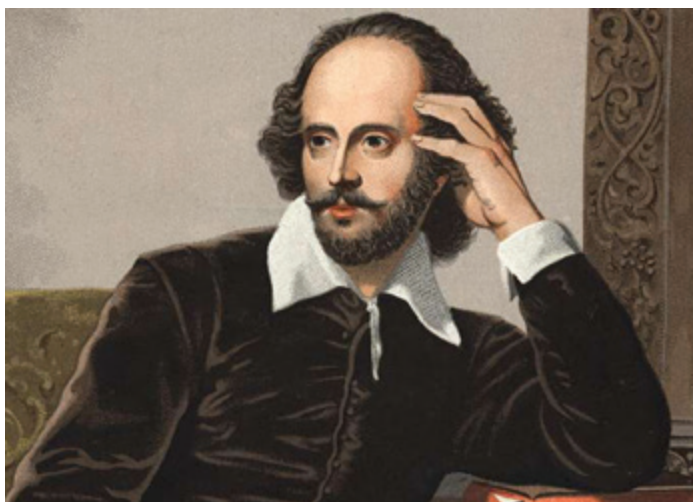
Nežno je objela suho telesce in toplo ji je postalo pri srcu.

"Jutri je nov dan in resnično se bo začel drugače!" se je odločila Ivanka.

Irena Šrajner

Modre besede Williama Shakespeara

*Kakor valovi na obalni prod
tako trenutki naši v nič hite;
val valu za seboj napravi pot
in temu drug za drugim vsi slede.*

Wiliam Shakespeare

Kdo ne pozna Romea in Julie, kdo ne pozna Ukročene trmoglavke, kdo ne pozna Hamleta, Machbeta, Otella, Beneškega trgovca in še mnogih drugih dramskih del, ki smo jih prebiral, se poglobljali v njihovo vsebino, ko smo gulili šolske klopi in ki smo jih spremljali na gledaliških ali filmskih odrih. Nekateri so se v njegova dela preprosto »zaljubili« in jim predstavljajo vir moči in inspiracijo za vsakodnevne podvige in izzive.

William Shakespeare je bil izjemen človek, dramatik svetovnega slovesa, ki je bil že za časa svojega življenja priznan in cenjen književnik ter gledališki igralec. V letošnjem letu se spominjamo njegove 405. obletnice smrti, umrl je namreč 3. maja 1616 v Angliji.

Njegovi citati so večni, premišljeni in izjemni, ravno taki, kot je bil on sam. Naj navedemo le nekatere najodmevnejše:

“Vedno se počutim srečnega, veste zakaj? Ker od nikogar ne pričakujem ničesar; čakanje vedno boli. Težave niso večne, vedno imajo rešitev, edina stvar, ki je ni mogoče pozdraviti, je SMRT. Ne dovolite, da bi kdo žalil, poniževal ali zmanjšal vašo samopodobo. Kričanje je instrument strahopetca, tistih, ki ne razmišljajo.

Vedno bomo srečali ljudi, ki nas krivijo za svoje težave, in vsak bo dobil, kar si zasluži. Moramo biti močni in se spominjati na padce, ki smo jih doživeli, da nas opomnijo, da po temnem hodniku, polnem samote, prihajajo zelo dobre stvari.

Preden spregovorite ... dihajte!

Preden rečete ... Poslušajte!

Preden kritizirate ... Poglejte se!

Preden napišete Pomislite!

Preden se poškoduješ ... Poglej!

Preden se odrečeš ... Poskusi!

Preden umreš ... ŽIVI!

Najboljši odnos ni odnos z idealno osebo, ampak odnos, v katerem se vsak človek nauči živeti s pomanjkljivostmi drugega in zna občudovati njegove dobre lastnosti.

Kdor ne ceni tega, kar ima, bo nekega dne obžaloval, da je to izgubil in trpljenje si je zaslužil!

Če želite biti srečni: osrečite nekoga!

Če želite prejemati: razdajajte se malo, obkrožite se z dobrimi ljudmi in postanite eden izmed njih!

Ne pozabite: včasih, ko to najmanj pričakujete, se najdejo tisti, ki vam bodo dali dobre izkušnje!

Nikoli ne pokvari svojega darila iz preteklosti.

Močna oseba zna vzdrževati svoje življenje v redu. Tudi s solzami v očeh se z nasmehom prilagodi in reče: "V REDU SEM!"

Če se mnogi sramujejo že revnejše obleke in stanovanja, koliko več bi se jih moralo sramovati revnih idej in nazorov.

Svojo krono nosim v srcu, ne na glavi; ni pokrita z diamanti in je nevidna: pravim ji zadovoljstvo. To je krona, ki je bila

kraljem redkokdaj dana.

Ves svet je oder in moški in ženske zgoj igralci: nastopajo in spet odhajajo in vsak igra v življenju razne vloge.

Ljubi vse, zaupaj redkim, ne škodi nikomur.

Nobena zapuščina ni tako bogata kot poštenost.

»Govorjenje ni dejanje. Lepo govoričenje je neka vrsta dobrega dejanja; in kljub temu, besede niso dejanja.

Le en dotik narave in ves svet je bolj prijazen.

Je še kaj za dodati ob tem, ko smo prebirali te izjemne misli tega velikega človeka? Menim, da ne! Naj tudi nas vsaj ena ali dve od naštetih misli spremljata skozi te pravljичne praznične dni leta 2021, ki se že poslavlja od nas!

Za Vas izbrala

Lilijana Bežan Horvat

Nejc in čudežni ptiček

Barry Timms, Faxe HSu, Učila, 2020

Nejc je posmrkal in pomahal mami v slovo. »Naroči očku, naj čimprej okreva!« je zaklical. Babica ga je toplo objela in pospremila v hišo.

»V bolnišnici bodo lepo skrbeli za očka,« se je nasmehnila, »jaz bom pa zate.«

Izpraznila sta Nejčev kovček in oblačila spravila v omaro.

»Babi, kaj je to?«

»Lučka,« je odvrnila. »Babičina je bila. Ti je všeč?«

Za steklom je žarel ptiček. Zdelo se je, kot da bo vsak čas poletel.

Ko se je Nejc odpravil spat, je lučka svetila z zlato svetlobo.

»Mislim, da ima ta ptiček čudežno moč,« je šepnila babica in dala dečku poljubček za lahko noč.

Nejc ni mogel zaspati. Kdaj bo očka spet doma? Se v bolnišnici počuti osamljenega?

Tedaj je zaslišal frfotanje in se zdrznil.

Bil je ptiček iz lučke!

»Jaz sem čudežni ptiček!« je čivknil. »Ti pa si Nejc, kajne?«

»Vem, da te skrbi za očka, vendar ti obljubim, da je dobro,« je rekel ptiček. Zapel mu je uspavanko in Nejc se je pomiril.

»Hvala,« je šepnil deček. »Zdaj ko si tu, mi ni več tako hudo.«

»Tudi najpogumnejši včasih potrebujejo malo pomoči,« je odvrnil drobni obiskovalec in si iz repa izpulil bleščeče pero. »To je zate, da boš ostal močan,« je zažgoled in odletel v noč.

Naslednje jutro je Nejc babici zaupal svojo skrivnost.

»Sem vedela, da je ta ptiček nekaj posebnega,« je vzkliknila. »Zdaj imaš čudovitega prijatelja.«

Po zajtrku je babica poklicala v bolnišnico.

»Mama pravi, da se očka še zmeraj slabo počuti,« je povedala Nejcu.

»Še malo morava potrpeti.»

Nejc je vzdihnil. Kako je pogrešal očkove objeme.

»Kaj, ko bi čudežnega ptička nesla na vrt?« je predlagala babica n dečka peljala iz hiše. Tam ga je obkrožila jata ptičkov, ki so veselo čivkali.

»Vidiš, kako jim je všeč tvoj novi prijatelj,« se je zasmejala babica.

Ko se je stemnilo, je čudežni ptiček oživel.

»Pogrešam očka,« mu je potrto zaupal Nejc.

»Povej mi kaj o njem,« je začeblljal ptiček.

»Veš, vrže me tako visoko, da bi se lahko dotaknil zvezd!« je ponosno povedal deček. Že kmalu pa je bil znova žalosten.

»Bodi pogumen,« ga je bodril ptiček. » V bližini bom.«

»Bom poskusil,« je obljubil Nejc. Čarobno bleščéče pero je stisnil v pest in zaspal.

Toda naslednje jutro dečkov oče še vedno ni okreval. Babica je objela Nejca.

»Zdaj morava ostati močna,« je rekla. »Potem bova potrebovala moje čarobno pero,« je odločil Nejc.

Babica je šla iskat škatlo s pripomočki za ustvarjanje.

»Izdelajva nekaj lepega, da preženeva črne misli,« se je nasmehnila.

»Ja, narediva ptička!« se je razveselil deček. Vse popoldne sta ustvarjala s kroglicami, z gumbki, bleščéčimi flomastri in lepilom.

Zvečer se je Nejc nekaj domislil. »Očka potrebuje to pero! Za pogum!« je rekel čudežnemu ptičku.

»Rad bi mu ga dal, ampak kako?«

»Skupaj nama bo morda uspelo,« je čivknil ptiček. Prhotal je okrog dečka in otresel nanj zvezdni prah, dokler se Nejc ni dvignil od tal.

»Oo, letim!« se je začudil.

Pohitela sta k oknu. »Kaj, če padem?« je zaskrbelo dečka.

»Ne pozabi, da si pogumen fant,« je rekel čudežni ptiček. »Pripravljen? Pojdiva! Hop!...«

... In že sta poletela v zvezdno nebo. Neslo ju je čez gore in gozdove, mesta in reke.

»Bolnišnica! Tam! Vidiš? Uspelo nama je!« je vzkliknil Nejc.

Skozi okno je zagledal obraz, ki ga je tako pogrešal. »Očka!« se je nasmehnil.

Tiho kot nočni oblak je Nejc položil pero pod očkovo blazino.

»Zdaj je tvoje,« je šepnil.

Pot nazaj do babičine hiše je bila dolga. Ko je Nejc utrujen zlezal v posteljo, se mu je še ptiček zdel manj bleščéč. Prišlo je jutro. Nejc je prespal zajtrk.

Nenadoma je zaslišal, da ga kliče babica.

»Hej, zbudi se, zaspanec! Pravkar je klicala mama. Očka je bolje!«

»Hura!« je vzkliknil Nejc.

Kmalu so Nejca prišli iskat starši.

»Vsako noč prižgi lučko s ptičkom,« je ob slovesu naročil babici. »Morda še kdo potrebuje njegovo pomoč.«

Takrat ga je očka objel in stisnil k sebi. Nejcu se je zdelo, da se dotika zvezd.

Lilijana Bežan Horvat

Sarma

Sestavine za sarme:

- 500 g mešanega mletega mesa (več govejega)
- 500-600 g kislil zelnjih listov za sarmo
- 2 žlici dimljene zaseke
- 500 g kislega zelja (narezanega)
- 1 srednje velika kavina šalca riža
- 150 g dimljene pancete (že narezane)
- 150 g prekajenih svinjski rebrc
- 1-2 čebuli
- 2 stroka česna
- 1 jajce
- 1 žlička majarona
- 1/4 žličke mlete kumine
- 1/4 žličke mletega muškarnega oreščka
- 1 žlička vegete (natur)
- sveže mleti poper
- sol

Sestavine za omako

- 1 žlička dimljene mlete paprike
- 1 žlica paradižnikovega koncentrata
- 1 žlica moke
- sol
- sveže mlet poper
- voda
- olivno olje

Urška Fartelj;

www.220stopinjposevno.com

Adventni utrip v Občini Beltinci.

Adventni venček KS Ižakovci.

Adventni venček KS Lipa.

Adventni venček pri kapeli Melinci, oblikovali člani KUD Melinci.

Adventni venček KS Gančani.

